

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 37, П'ЯТНИЦЯ, 11 ВЕРЕСНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 37, FRIDAY, SEPTEMBER 11, 2015 \$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Що сталося 31 серпня?

Петро Часто

Затьмареним виявився останній день літа в Україні. У столиці знову пролилася кров. І знову є великі сумніви, що українське суспільство дочекається об'єктивного розстеження всіх обставин масового громадського протесту перед будинком Верховної Ради, неупередженого з'ясування, як цей протест перетворився в бунт, кому саме такий розвиток подій найбільше був вигідний і хто насправді є організатором цієї негарної плями на авторитеті України, на авторитеті її жертвних синів і доньок, які сьогодні на сході боронять свободу і незалежність рідної землі.

Отже, що сталося?

31 серпня народні депутати 265 голосами ухвалили, у першому читанні, законопроект Президента Петра Порошенка про внесення змін до Конституції України – той, проти якого виступили всі найповажніші експертні середовища країни, і всі її громадські організації, рухи та об'єднання. Зокрема незгоди стосувалися змін, котрі передбачають „особливості місцевого самоврядування в деяких районах Донецької і Луганської областей“, а також управлінську децентралізацію – з заснуванням нової посади префектів.

Більшість аналітиків і найвідоміші громадські діячі України вважають ті „особливості“ лукавою словесною казуїстикою, яка зумисне приховує суть справи, бо йдеться тут ні про що інше, як про особливий статус для Донбасу, котрого домагалися, з одного боку, Москва, а з другого – Канцлер Німеччини Ангела Меркель та Президент Франції Франсуа Оланд як учасники Мінського переговорного процесу.

„Місцеве самоврядування“, на думку критиків законопроекту, легалізує антиукраїнські банди на Донбасі, надає їм незаслужені і згубні для української держави права – обирати

(Закінчення на стор. 14)

Директор МВФ Крістін Лаґард відвідала Київ

КИЇВ. – Директор-розпорядник Міжнародного Валютного Фонду (МВФ) Крістін Лаґард 9 вересня прибула до Києва на зустріч з Президентом України Петром Порошенком. Під час зустрічі відбулося обговорення ситуації у фінансово-економічному секторі України та імплементації положень другого Меморандуму про економічну та фінансову політику двосторонньої програми „Механізм розширеного кредитування“, укладеного між Україною і МВФ терміном на чотири роки.

Було розглянуте питання про перебіг та перспективи реформ в Україні, зокрема в податковій, банківській та кредитно-фінансовій сферах, а також у боротьбі з корупцією.

К. Лаґард заявила, що вона вражена тим прогресом, якого досягла Україна за останні декілька місяців. За її словами, Україні за дуже складних обставин вдалося досягнути макростабілізації та отримати економіку, яка демонструє ознаки відновлення та стає потужнішою.

К. Лаґард також зазначила, що МВФ і світова спільнота продовжуватимуть підтримувати Україну. („Укрінформ“)

Зустріч Президента Петра Порошенка з директором-розпорядником Міжнародного Валютного Фонду Крістін Лаґард 6 вересня у Києві. (Фото: Михайло Палінчак)

У Мінську тривають переговори

МІНСЬК. – 8 вересня у Мінську почала роботу Тристороння контактна група з урегулювання конфлікту на Донбасі. Переговори почалися із зустрічі координаторів робочих груп. Очікується, що темою перемовин буде розроблення і парафування угоди про відведення від лінії зіткнення озброєння калібру менш як 100 міліметрів, а також танків.

Над документом почали працювати на засіданні контактної групи ще на початку серпня, але досягти остаточної домовленості сторонам так і не вдалося.

Згідно з мінськими домовленостями, на лінії

контакту з середини лютого мав діяти черговий режим припинення вогню, а важкі озброєння мали бути відведені. Проте перестрілки й обстріли, і з застосуванням „відведених“ озброєнь, тривають постійно. Сторони звинувачують одна одну в порушеннях і провокаціях.

Наприкінці серпня на переговорах у Мінську Тристороння контактна група щодо мирного врегулювання в Україні, а також представники проросійських сепаратистів домовилися про чергове припинення вогню з 1 вересня у зв'язку з початком навчального року. (Bi-Bi-Ci)

В Адміністрації Президента відкрилася виставка про українські винаходи

КИЇВ. – 3 вересня, у галерії „Second Floor Art Center“ Адміністрації Президента України відкрилася виставка „50 українських винаходів, що змінили світ“. Виставку відкрив заступник керівника Адміністрації Дмитро Шимків, який поділився своїми враженнями від презентації проекту у Вашингтоні, розповів про неабияке здивування американців тим, як багато винаходів дала світові Україна.

„Усі думали, що це американські винаходи, а виявилось, що українські, – сказав Д. Шимків і закликав українців вивчати свою історію, – Я хотів би, щоб українці, відвідуючи музеї за кордоном і дивлячись, наприклад, на газову лампу, пишалися цим. Цей винахід приніс світло, а придумали його в Україні“.

Дизайнери студії „Direct 96“ пройшли слідами українських винахідників і ретельно вивчили їхній доробок. Так народився проект „50 винаходів, які Україна подарувала світу“.

Радник Глави Адміністрації Президента України Наталія Попович розповіла, що ідея експозиції з'явилася ще перед Днем Конституції у контексті політичних інновацій, адже саме український гетьман Пилип Орлик вважається автором першої у світі Конституції. „Якщо би були рейтинги інноваційних країн чи націй з інноваційним потенціалом, Україна би точно посідала в них гідне місце. Можливо, через мультикультурність України, яка через століття часто впливає на особливу експресію таланту“, – сказала Н. Попович.

На виставці також був присутній Ігор Пас-

тернак – український авіоконструктор, який нині мешкає у США і компанія якого з 2003 року тісно співпрацює з Пентагоном.

Співзасновник Українського кризового медіа-центру Геннадій Курочка представив видання з описом винаходів українців.

Виставка про українські винаходи – уже третя в галерії. Попередня експозиція „16“ складалася з 16 фотопортретів героїв-учасників антитерористичної операції.

Першою виставкою, був проект „Діячі України“ – серія афіш, створених молодими українськими художниками та дизайнерами, що зобразили видатних українців у нових незвичних образах.

(Прес-центр Адміністрації Президента України)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Відновлено випуск гармат

КИЇВ. – Науково-технічний комплекс „Завод точної механіки“ за місяць виготовив 35 гармат ЗТМ1 (Завод точної механіки 1) та ЗТМ2. Про це 5 вересня повідомив „Укроборонпром“. Виробництво цих гармат відновлено та виведено на повну потужність для своєчасного виконання державного оборонного замовлення. Усю вироблену продукцію одразу відвантажено підприємствам, які виготовляють бронетанкову техніку. (Радіо „Свобода“)

■ Скасували фестиваль у Петриківці

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 4 вересня з міркувань безпеки скасували традиційний фестиваль-ярмарок „Петриківський дивоцвіт“, що мав відбутися 5 вересня. Перший заступник голови обласної ради Анатолій Адамський пояснив: „Трагічні події у Києві показали, що масові заходи можуть спровокувати заворушення. Ми не можемо ставити під загрозу безпеку та життя людей“. За його словами, фестиваль можна було б перенести на весну 2016 року. Водночас у самій Петриківці будуть безкоштовно працювати музеї, на головній алеї відбудуться безкоштовні майстер-класи з розпису для всіх охочих. (Радіо „Свобода“)

■ Помер музика „Пікардійської терції“

ЛУЦЬК. – 5 вересня помер учасник „Пікардійської терції“ Іван Вощина. Це сталося на концерті з нагоди відкриття після реконструкції стадіону „Авангард“. Гравець на ударних інструментах І. Вощина після виступу зайшов у переодягальну кімнату, де йому стало зле. Медикам швидкої допомоги, які відразу прибули за викликом, не вдалося врятувати артиста. За словами представника оргкомітету концерту Катерини Дулапчій, попередня причина смерті – зціп крові, що відірвався. (УНІАН)

■ Не поділили владу

ДОНЕЦЬК. – Сепаратисти зі збройного угруповання „ДНР“, визнаного в Україні терористичним, 4 вересня скинули з посади одного з своїх провідних очільників – „голову народної ради“ Андрія Пургіна. Ці обов'язки тимчасово виконує його суперник і дотеперішній заступник Денис Пушилін. Доля А. Пургіна невідома. Радикальні сепаратисти заявили про „зраду“ з боку Росії, зазначаючи, що усунений фактично з Москви А. Пургін був твердим прихильником непримиренної лінії щодо Києва, тоді як Д. Пушилін, на їхню думку, має завдання „повернути Донбас Україні“. Нинішню зміну вважають поганим знаком для Олександра Захарченка, який називає себе головою угруповання „ДНР“. (Радіо „Свобода“)

■ Виборча кампанія почалася

КИЇВ. – В Україні 5 вересня почався процес чергових виборів депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів. Перегони триватимуть 50 днів. Вперше в історії України голів великих міст обиратимуть у два тури, тож вибори в цих містах можуть закінчитися в кінці листопада. Вибори не відбудуться в анексованому Криму та в 271 населеному пункті на сході, які контролюють самопроголошені „ДНР“ та „ЛНР“. До 19 вересня партії мають провести з'їзди та конференції для ухвалення рішення про участь у місцевих виборах, щоб отримати право висувати кандидатів. Висування кандидатів триватиме до 30 вересня. Голосуватимуть на виборчих дільницях 25 жовтня. (Бі-Бі-Сі)

■ Підписано контракти на випуск 43 літаків

КИЇВ. – Державне підприємство „Антонов“, яке є єдиним в Україні виробником літаків, 7 вересня підписало контракти на виробництво 43 літаків для можливих партнерів, за винятком тих контрактів, які були укладені раніше. Мова йде про три країни-споживачі. „Антонов“ отримав замовлення на виробництво літаків Ан-178, Ан-158, Ан-74. Президент „Антонова“ Михайло Гвоздьов зазначив, що зараз підприємство готує виробляти 24 літаки на рік, що дозволить виконати ці контракти протягом декількох років. (УНІАН)

ГОЛОС СУСПІЛЬСТВА

Ситуація в Україні загострюється

Трагічні події під будинком Верховної Ради 31 серпня, після ухвалення, в першому читанні, законопроекту про зміни в Конституції України збурили громадську думку в країні. Українське суспільство знову в тривозі, в передчутті нового масового вибуху, оскільки загроза економічної, а отже і політичної кризи не подолана, реформаторська риторика влади вже викликає загальну недовіру, все гострішим боєм стає проблема Донбасу і невідступність путінської Москви в її намірах зупинити незалежний розвиток української держави. Всі ці біди переплелися між собою, викликаючи в різних людей різні-прерізні думки, оцінки, висновки та пропозиції. З багатьох засобів масової інформації наша редакція вибрала найбільш характерні уривки зі статей, виступів, інтерв'ю, котрі дозволять нашим читачам скласти виразніше уявлення про нинішній день України. Вміщуючи ці тексти, запрошуємо нашу громаду також активно відгукуватися на кожну з порушених в них тем.

Віталій Кулик, директор Центру досліджень проблем громадянського суспільства:

„Ухвалення конституційних змін, в запропонованій Петром Порошенком редакції, приведе до появи нового потужного опозиційного центру. На центр – в середовищі громадянського суспільства... Протягом першої половини 2014 року в Москві активно працював спеціальний центр моделювання конституційного процесу в Україні, куди були залучені не тільки російські експерти-конституціоналісти, але і деякі українські. У підсумкові П. Порошенкові спустили „зверху“ конструкцію „особливого статусу окремих районів Донецької та Луганської областей“. Так вона потрапила в „Мінськ-2“... Чи почув Президент українську громадськість, чи почув авторів звернення „Ні – конституційній реформі в умовах війни“. А навіщо? Ця команда з Банкової ще на Майдані відпрацювала технологію інформаційної дискредитації прихильників неупартійного громадського протесту. Ми всі знову – чийсь агенти...“.

Олег Покальчук, український письменник, соціальний психолог, перекладач поезії з англійської, еспанської, польської і литовської мов:

„...В нас корупціонерами обмежитися не можна, — треба гнати від важелів будь-якої влади всіх, хто співпрацював з ворогом, з Росією. Економіку України цілком можна звільнити від російського впливу й контролю, націоналізувавши активи. Антимонопольний комітет зобов'язаний публічно назвати російських бенефіціаріїв в українських підприємствах та банках. Потрібен закон про заборону на інвестиції в економіку Росії, про закриття російських банків і підприємств країни-агресора в Україні. Слід вимагати реприватизації й реституції власності Росії в Україні. Насамперед — повернути стратегічні підприємства (обленерго, облгази, трубопроводи, телекомунікації, включно з ТБ-каналами) і банки. Так з'явиться соціальна справедливість — фонди для адресної підтримки бідних за рахунок обов'язкових платежів від бізнесу (перерозподіл від багатих до бідних). При реприватизації — сплата спеціального соціального внеску у фонди. Своєю землею продавати, чужоземцям — ні, в оренду — будь ласка. Крім появи гарних патрульних, система національної безпеки має бути змінена докорінно — так, як вона змінилася у США після 11 вересня. Резервна наймана армія, крім професійної, легалізація добровільного руху. Власний Чужоземний легіон. В інформаційній політиці треба припинити невгамовну передвиборну брехню та облизування Президента... Назвати війну війною, а не дурним АТО. З „решток“ Донецької та Луганської областей у рамках України створити єдиний військово-цивільний субрегіон. Або приєднати їх до Харківської і Дніпропетровської областей для керованості та ментального відриву від сепаратистів...“.

Тарас Возняк, головний редактор культурологічного журналу „І“, Львів:

„...Путін за нашою посильною допомогою зформатував ситуацію так, що тепер, що б ми не робили — якщо продовжуватимемо робити те, що робили досі — петля все більше впина-

тиметься в наше тіло.

Путін, що б хто і навіть він не підписував, виконуватиме тільки те, що захоче. І це він уперто, знущаючись над Заходом, засвідчує. Хоча це, звичайно, його блефування, спричинене слабкістю. Однак, для того, щоб змусити Україну робити те, що він хоче — цього досить. Він уже змусив нас наробити масу помилок і зайти в політичний глухий кут.

Наступне, чого добився Путін, — розколу політичної класи вже постянуковичівської України. Вкотре.

Президент Петро Порошенко повинен зрозуміти, що він своїми діями почав відштовхувати своїх союзників. І такий вистражданий всіма нами національній консолідації може прийти кінець. І це ще одна перемога Путіна.

Пишу цей текст з щирою симпатією до Президента П. Порошенка. Не тому, що він досконало мудрий. Політика — це мистецтво реальності. Розумію, що на нього тиснуть з усіх боків. І не лише тиснуть, але й підкидають рішення-пастки. Здається, що 31 серпня він прогледів і потрапив у пастку. І треба якось з неї вибиратися.

Якщо „все пропало“, то це не означає, що життя припинилося. Треба починати спочатку. А для цього потрібно говорити з усіма. А не втрачати своїх прихильників...“.

Віктор Небоженко, керівник Соціологічної служби „Український барометр“:

„...Президент Порошенко не боїться, що конституційна більшість „всохне“ через його неправильну політику. Він розуміє, що під час голосування з серйозних питань завжди знайде допомогу зі сторони керованих Кремлем фракцій... При цьому сама більшість не буде далі валитися. Бо „Самопоміч“ позиціонує себе як політсила, яка займається реформами. А в опозиції це робити дуже важко. „Батьківщина“ теж не піде на розрив з більшістю. Бо знає, що означає залишатися один на одним з розлюченою президентською владою.

Зараз відбувається формування так званої суперпрезидентської партії. За кілька місяців Порошенкові треба буде проштовхнути у другому читанні рішення щодо змін до Конституції. І після цього він використає будь-який привід для розпуску Верховної Ради. За принципом: вчинивши злочин, потрібно негайно позбавитися доказів. У даному випадку — тих, хто забезпечив йому необхідні результати голосування. Це розуміють усі керівники фракцій.

Тому „радикали“ правильно чинять. На місцевих виборах у жовтні вони отримають трохи більше голосів, ніж розраховували. Вийдуть за межі зони однієї області. А за чотири місяці, коли оголосять позачергові вибори, матимуть політичний результат — матимуть що пред'являти електоратові...“.

Семен Глузман, колишній політв'язень советських тюрем, Науковий секретар Асоціації психіатрів України, член Американського товариства психіатрів:

„...Наші Західні партнери — розумні люди. З ними можна було б знайти якісь компроміси. Але Президент Порошенко втратив іншу можливість — діалог з суспільством. Він повинен був чесно пояснити, що відбу-

(Закінчення на стор. 3)

ПЕРЕД МІСЦЕВИМИ ВИБОРАМИ

Випробування для Андрія Садового

Олександра Тамкова

Конфлікт між посадником Львова Андрієм Садовим і Президентом України Петром Порошенком перейшов у гарячу фазу. На думку голови „Самопоміч“, П. Порошенко природним шляхом ніколи не назбирає у Верховній Раді 300 голосів за внесення змін до Конституції. „Тиском, шантажем, погрозами, подібними речами можна зібрати дуже багато голосів, але за це депутати відповідатимуть перед наступним поколінням”, - заявив недавно в етері одного з центральних телеканалів країни А. Садовий.

Він відмовляє П. Порошенкові вже не вперше. Наприклад, відмовився створювати з Президентом спільний партійний блок на парламентських виборах. По-друге, люди А. Садового активно атакують Генерального прокурора Віктора Шокіна, довірену особу П. Порошенка, вимагаючи його відставки. По-третє, А. Садовий і його партія категорично відмовляються підтримати зміни до Конституції, які передбачають значне розширення повноважень Президента. П. Порошенко розуміє, що неуспіх змін до Конституції може стати початком його кінця. Йому конче потрібні голоси „Самопоміч”. Ось така основа конфлікту між А. Садовим і П. Порошенком.

Останні події засвідчують, що П. Порошенко має намір домогтися свого за всяку ціну. І те, що цю ціну платитиме А. Садовий, – уже очевидно.

Ось лише коротка хроніка неприємностей, які спіткали керівника партії „Самопоміч” за останні тижні. П. Порошенко завдав підступного удару команді А. Садового, признавши його праву руку, Олега Синютку, керівником області та головою обласного відділення своєї партії. Люди П. Порошенка переконали першу у партійному списку А. Садового, Ганну Гопко, вчинити демарш проти А. Садового. Вона, всупереч позиції фракції, голосувала за законопроект змін до Конституції. Апаратники Служби безпеки України спритно здійснили спецоперацію, внаслідок якої вдалося зіпсувати стосунки між посадником Львова і впливовим Львівським Митрополитом Української Греко-Католицької Церкви Ігорем Возняком.

Далі – ще цікавіше. Останніми днями основний удар Банкової припав на людину, яку називають фінансистом А. Садового, – підприємця Віктора Ломаковича, його відданого друга. У Львові, де, здавалося б, А. Садовий контролює геть усе, Галицький районний суд міста ухвалив рішення проти В. Ломаковича. Суд скасував ухвалу Львівської міськради, що віддавала будівельній фірмі В. Ломаковича три гектари землі поблизу елітного парку під будівництво багатоповерхівок. Важко уявити, що рішення проти друга А. Садового районний суд ухвалив лише завдяки зусиллям небайдужих громадян, які доводили, що заплановане будівництво негативно позначиться на екологічній ситуації в районі.

Крім того, інша фірма В. Ломаковича – приватне підприємство „Шива” – днями зазнала серйозних збитків через зухвалі дії „ВіЕС-Банку”. Банк звинуватив підприємство у неповорненні боргу і відібрав у В. Ломаковича величезну будівлю. Йдеться про приміщення площею понад 8,000 квадратних метрів, де нині працює комплекс „Спортлайф”. Ця нови-

на виглядає досить дивною, бо підприємець є не лише товаришем А. Садового, але й членом Ради Нацбанку і має досить широкі важелі впливу в банківському секторі. Захоплення банком цього об'єкта, очевидно, також погоджували у столиці. Цікаво, що рішення, яке позбавило В. Ломаковича величезної земельної ділянки, виніс не львівський суддя. На роботу в райсуд Львова Віталія Радченка перевели зі Сніжнянського міськзсуду Донецької області. Відповідний указ Президент П. Порошенко підписав на початку цього року.

І насамкінець, цими днями з'явилася інформація, що іншим відомим членом фракції „Самопоміч”, Семеном Семенченком, колишнім командиром батальйону „Донбас”, зацікавилися Генеральна прокуратура. Йдеться про те, що ГПУ розпочала кримінальне провадження проти С. Семенченка за фактом незаконного присвоєння військового звання – капітан-лейтенанта Військово-Морських сил України.

За всіма цими подіями вбачається лише одне логічне пояснення: конфлікт між Президентом і львівським посадником набуває серйозних обертів. Експерти не відкидають також, що П. Порошенко розглядає А. Садового як потенційного конкурента на чергових чи позачергових президентських виборах.

Тепер, як стало відомо, П. Порошенко делегував на Львівщину свого соратника Ігоря Гринєва, який має координувати роботу проти А. Садового в рамках місцевих виборів. Себто конфлікт ставатиме все гострішим. У що може вилитися це протистояння?

Ось погляд політолога Володимира Цибулька на цю справу: „Партія „Самопоміч” не хоче перетворитися на політичний проект-одноденку і тому не боїться вступати у досить жорстку публічну риторику з політичними силами Президента та Прем'єр-міністра. Можливо, нині партія Садового є де-факто навіть більшою опозицією до влади, аніж „Опозиційний блок”. З іншого боку, „Самопоміч” змушена варитися в коаліційному казані й водночас змагатися за свого виборця. Тож не дивно, що в цій ситуації в Садового виникає конфлікт з Президентом. Найцікавіше, що Порошенко не зацікавлений, аби конфлікт з Садовим виллявся у публічну площину. Йому треба зберігати образ рятувальника країни, який усіх об'єднує заради миру. Натомість Садовому втрачати особливо нічого, і це підштовхує львівського мера до різких заяв. Відверто кажучи, „Самопоміч” сьогодні не отримує якихось серйозних політичних дивідендів від участі в парламентській коаліції, радше навпаки. Але наважитися на вихід з більшості команда Садового наразі також не може, бо її одразу звинуватять у розвалі коаліції та підіграванні „Опозиційному блоку”. Треба розуміти, що той, хто ризикне розвалити коаліцію зараз, зазнає серйозних репутаційних збитків. Тому парламентська більшість формально ще якийсь час існуватиме. Натомість не відкидаю, що після місцевих виборів Порошенкові доведеться шукати соратників серед колишніх регіоналів або ж призначати позачергові вибори до Верховної Ради”.

(Львівська газета „Експрес”, 23 серпня)

Олександра Тамкова – журналістка, Львів.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Децентралізація почала діяти

КІЇВ. – Бюджетна та податкова децентралізація, у результаті якої значна частина повноважень і доходів була віддана на місця, дозволила на 40 відс. збільшити надходження до місцевих бюджетів. Про це 6 вересня сказав Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. Він зазначив, що за результатами першого етапу реформи була удвічі скорочена кількість податків – з 22 до 11. Частина була ліквідована, частина – об'єднана. Крім того, були зближені податковий та бухгалтерський облік, що значно спростило сплату і нарахування податків, також була запроваджена нова система адміністрування податку на додану вартість. („Укрінформ”)

■ НАТО відкріє посольство в Україні

КІЇВ. – Під час візиту Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга до України у вересні будуть укладені домовленості про розширення офіційного дипломатичного статусу представництва НАТО в Україні. Про це повідомив 7 вересня Міністер закордонних справ України Павло Клімкін у результаті своєї зустрічі з Генеральним секретарем НАТО Є. Столтенбергом у Брюсселі. „Ми відходимо від концепції Офісу зв'язку НАТО і створюємо, по суті, справжнє посольство НАТО в Україні”, – сказав П. Клімкін. Він також зазначив, що у вересні буде підписано дорожню карту про оборонно-технічну взаємодію Україна-НАТО, взаємодію між сторонами у сфері стратегічних комунікацій, спрямовану на боротьбу з російською пропагандою. Водночас міністер не повідомив точну дату візиту глави НАТО до України. („Укрінформ”)

■ Президента просять дати зброю

КІЇВ. – Петиція до Президента України про надання зброї цивільним особам станом на 7 вересня набрала понад 25 тис. голосів усього за п'ять днів. Автор петиції, голова наглядової ради Української асоціації власників зброї Георгій Учайкін не приховує свою участь у популяризації звернення до глави держави і вважає, що більшість людей долучилися до акції тому, що хочуть мати право захистити своє життя. „Коли суспільство так знервоване, пускати зброю у вільний обіг передчасно”, – не погодилася з ним юрист-правозахисник Тетяна Яблонська. (Bi-Bi-Ci)

■ Люди гинуть у вогні

КІЇВ. – 5 вересня в Україні сталася 341 пожежа, загинуло четверо людей. Загалом з початку року сталося 52,441 пожежа, загинули 1,176 людей. Від початку серпня на Київщині горять торфовища у шести районах. Найбільші площі пожеж – у заплаві річки Рокач біля міста Буча та поряд з селищем Гостомель. Окрім того, горять торфовища на півночі Волинської області, біля кордону з Білоруссю. Пожежам сіл Бихів, Видерта й Ворокомле рятувальники надали статус надзвичайної ситуації місцевого рівня. (Радіо „Свобода”, Bi-Bi-Ci)

■ Росія визнана ворогом України

КІЇВ. – Президент Петро Порошенко, відкриваючи 2 вересня засідання Ради Національної Безпеки і Оборони (РНБО), заявив, що нова Воєнна доктрина України офіційно констатує, що воєнним противником України є Росія. Він наголосив, що доктрина ставить завдання щодо передислокації військових частин і з'єднань та створення належної військової інфраструктури у східних та південних областях України. „Свідоме чи підсвідоме несприйняття незалежності України настільки глибоко укорінене у менталітеті російської політичної еліти, що воно нікуди не подінеться в історичній перспективі”, – сказав П. Порошенко. – Помилкова Воєнна доктрина, яка була побудована на очікуванні нападу з Заходу, котра нам дісталася від Радянського Союзу, за 24 роки не була перебудована”. Він також зазначив, що українська армія до 2020 року має досягти стандартів НАТО. РНБО схвалила проект нової редакції воєнної доктрини. (Радіо „Свобода”)

Ситуація в Україні...

(Закінчення зі стор. 2)

вається, а не приховувати мотиви своєї поведінки. Чому він це робив? Українці ж нормально сприймають аргументи, мислять по-європейськи...

Сутички можуть повторитися, бо хлопці, які нами керують, не можуть не брехати. Суспільство їм не вірить. Зараз все залежить від влади. Порошенко повинен піти на діалог з пересічними українцями. Мінімум один раз на місяць зустрічатися з людьми. І роби-

ти це не постановочно, а прямо пояснювати свої вчинки. Або вести розмову від імени влади може той, кому люди ще трохи довіряють.

Нова влада вже програла. Після Майдану нічого не змінилося. Навести лад в країні не може ніхто з нинішніх політиків. Нам потрібна м'яка диктатура, тверда влада. Хтось такий, як де Голь. Не бізнесмен, а політик, якого потім ми всі будемо сварити, що він наступав на права людини. Але це неминуче потрібно вже зараз. І не через війну. Путіна вже достатньо глибоко закопав Захід. Великої війни, очевидно, не буде. А через напружене внутрішнє становище в країні...“.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Заклик колишнього голови Мосаду

ГЕРЦЛІЯ, Ізраїль. — Колишній голова Мосаду, ізраїльської розвідувальної агенції, закликав Ізраїль припинити критику США за ядерну угоду Америки і Західних країн з Іраном. Виступаючи 7 вересня на річній конференції Міжнародного Інституту для Контертероризму в місті Герцлія, Меїр Даган сказав: „Проблемою є Іран, а не Президент Обама“. М. Даган гостро критикував дискусію над можливістю ізраїльської військової атаки на ядерні спорудження Ірану. Він заявив що Ізраїль виніс „стратегічне рішення“ проти США, а тепер „настав час покінчити з цим“. М. Даган є військовим генералом у відставці. Він очолював Мосад в 2002-2011 роках. („Асосіейтед Прес“)

■ Американські бойові літаки в Естонії

ГАРДЖУМА, Естонія. — Два найбільш завантовані бойові літаки США, типу „Ф-22 Рептор“, відвідали 4 вересня естонську воєнно-повітряну базу Амарі недалеко Гарджуми в північній частині країни. Вони також здійснили одноденний переліт над Естонією, щоб заповнити підтримку свого союзника в НАТО. Міністер оборони Естонії Свен Міксер заявив американським військовим журналістам: „За минулого півтора року ми побачили як стан безпеки в Європі змінився досить фундаментально. Більш агресивна й провокативна поведінка нашого східного сусіда, Росії, викликала потребу пристосування альянсу НАТО“. Населення Естонії начисляє 1.3 млн. осіб і має спільний кордон з Росією. Напруження в країні зросло відколи Росія захопила Крим, а відтак розпала війна в східній Україні. Літаки „Ф-22 Рептор“ є тимчасово розположені в Німеччині, щоб „надати підтримку для зміцнення безпеки наших союзників в НАТО та партнерів в Європі, а одночасно продемонстрували зобов'язання США для регіональної та глобальної безпеки“, – згідно з заявою воєнно-повітряних сил США. (Сі-Ен-Ен)

■ Курдські повстанці атакують в Туреччині

АНКАРА. — Курдські повстанці напали на дві турецькі бронемашини в південній частині країни. Атака сталася 6 вересня в провінції Гакарі, близько кордону з Іраком та Іраном. У перестільці загинуло кілька турецьких вояків. Президент Туреччини Редзеп Таджіп Ердоган заявив, що турецькі органи безпеки zareагують „іншим і рішучим“ способом. Прем'єр-міністр Агмет Давутоглу скоротив свої відвідини міста Конія щоб скликати засідання служб безпеки. Державна агенція Анадола повідомила, що турецькі військові сили перевели воєнно-повітряні операції у відповідь на цю атаку. Від липня вже загинуло приблизно 200 осіб, включно з 70 вояками та поліцаями, у боях між повстанцями та органами безпеки. Внаслідок відновлених боїв стримано мирні переговори, які ведуться вже третій рік між курдами та урядом. („Асосіейтед Прес“)

■ Російські військові експерти в Сирії

МОСКВА. — МЗС Росії признало 9 вересня, що російські військові експерти підтримують збройні сили сирійського Президента Башар ал-Асада у довготривалій громадянській війні в тій країні. Це перший раз що Москва призналася, що російські війська допомагають теперішньому режимові. МЗС не подало кількості російських військ в Сирії. Державний секретар США Джон Кері телефонував 5 вересня російському Міністрові закордонних справ Сергієві Лаврову, висловлюючи занепокоєння несподіваною появою російських військ в Сирії. МЗС Росії також обвинуватило США в „міжнародному хамстві“, тому що Вашингтон звернувся до Болгарії та Греції щоб вони не дозволили Росії вживати повітряний простір над їхніми країнами для перельоту військових літаків до Сирії. 7 вересня МЗС Болгарії заявила, що забороняє такі перельоти принаймні до 24 вересня. МЗС Греції повідомило 7 вересня, що воно розглядає це прохання США. С. Лавров додав, що Росія постійно доставляє військове знаряддя Сирії. Президент Росії Володимир Путін має виступати при кінці цього місяця на Генеральній Асамблеї ООН в Нью-Йорку. („Факс Нюс“)

Посол Джефрі Паєт: „США готові розширити взаємини з Харковом“

Посольство США в Україні надіслало до „Свободи“ вміщений нижче текст виступу Посла США в Україні Джефрі Паєта 4 вересня у Харкові на сьомому Міжнародному економічному форумі.

Сьогоднішня зустріч стосується майбутнього, майбутнього української економіки, а також ролі України в Європі. Тож не випадково ми зібралися тут, у Харкові. Це місто і область відомі сильною виробничою базою, освіченими кадрами, шанованими дослідницькими університетами – я був дійсно радий дізнатися сьогодні вранці під час розмови з ректором Харківського національного університету, що він провів кілька місяців у моєму рідному місті Ла-Хоя в Університеті штату Каліфорнія в Сан-Дієго, – та далекоюсяжними діловими партнерськими стосунками.

У Харкові добре розвинені новітні технології, створено новий кластер інформаційних технологій та найсучаснішу установку „Джерело нейтронів“ з виробництва медичних ізотопів і підтримки надзвичайно важливих досягнень у ядерній галузі України, на яку уряд США виділив понад 70 млн. дол. фінансової допомоги. Це, як зазначив губернатор, надзвичайна установка, у якій задіяно потужний людський капітал Харкова.

Як Послові США в Україні мені випала честь спостерігати, як віддано провідники цієї країни в Києві, в обласних центрах і в невеликих містах виконували волю народу. Під час Революції Гідності і щодня українські провідники впроваджували складні політичні й економічні реформи, аби наблизити Україну до обраного нею європейського майбутнього. Проведення цих реформ, звичайно, ще більш ускладнилося через створений і підтримуваний Кремлем конфлікт на сході, а також через проблемну економіку, що дісталася у спадок від Президента Януковича. Але прогрес є, і є надхнення наполегливість в умовах насильства, трагедії і величезних особистих жертв.

Як ключовий регіональний центр, що завдяки своєму розташуванню може працювати і на схід, і на захід, Харків може і має відігравати провідну роль в інтеграції України у світову економіку. Продовжуючи поліпшувати діловий клімат, якість життя і кваліфікацію працівників, Харків може залучити ще більше інвестицій і створити ще більше глобальних партнерських стосунків.

Місто і область вже мають великий досвід співпраці з американськими компаніями. „Вестрон“, наприклад, співпрацює з „Westinghouse“ у постачанні IT-систем і систем керування для атомних електростанцій. „Меґабанк“ розширив кредитування малих і середніх підприємств шляхом фінансування від Корпорації приватних закордонних інвестицій Сполучених Штатів. „МАС-ІПРА“ співпрацює з „Babcock&Wilcox“ у сфері виробництва енергозберезувальних котлів. „SigmaBleyzer“ і проєкт „АгроІнвест“ працюють над впровадженням нових напрямів діяльності по всій Україні.

Сьогодні Харківська обласна адміністрація та Американська торгівельна палата підпишуть

меморандум про взаєморозуміння, спрямований на залучення ще більшої кількості американських інвесторів до цієї області.

Звісно, залучення інвестицій – це тільки перший крок. Глобальний бізнес для зростання потребує належного середовища. Після Революції Гідності уряд України вживав конкретних заходів для поліпшення ділового клімату по всій країні. Варто згадати кілька з них.

По-перше, це непохитна прихильність уряду до програми МВФ, у тому числі угода, досягнута минулого тижня з приватними кредиторами, спрямована на зменшення боргового тягара країни, яка посиляє чіткий сигнал, що Україна сьогодні готова приймати жорсткі рішення і дотримуватися їх.

По-друге, це те, що реформи банківського та фінансового секторів, які наразі відбуваються, сприятимуть розвиткові економіки. Для повернення ринку кредитів важливо закрити неплатоспроможні банки і зміцнювати ті, що залишаються.

По-третє, більш збалансований і прозоріший підхід українського уряду до приватизації державних активів полегшить визначення ринкових цін. Ці елементарні процеси повинні залучити більше міжнародних інвесторів на ринок.

Проте економічні реформи – це ще не все. Компанії також потребують чітких правил, середовища, вільного від корупції, і керівники всіх рівнів повинні мати повноваження застосовувати ці правила. Місцеві провідники мусять нести відповідальність перед громадянами, задля яких вони працюють. В цьому плані мене дуже надихають успіхи уряду України в питанні децентралізації, яка сприятиме тому, що процес прийняття рішень стане ближчим до народу і зробить уряд прозорішим. Я вітаю рішення Ради, прийняті на початку цього тижня, з питання ухвалення змін до Конституції щодо децентралізації в першому читанні.

Сполучені Штати засуджують безглузде насильство у день голосування, і наші серця й молитви – з родинами та друзями загиблих і поранених.

Зрештою, цей законопроект з децентралізації у поєднанні з минулорічними змінами до Податкового кодексу і Бюджетного кодексу призведе до значних додаткових доходів у місцеві бюджети. Але зі збільшенням влади і ресурсів зростає і місцева відповідальність за залучення торгівлі та інвестицій. Місцеві органи влади, які зможуть робити це ефективно, сприятимуть створенню нових підприємств, нових робочих місць у своїх громадах. У моєму рідному штаті Каліфорнія жорстка конкуренція часто приходиться не з-за кордону. Вона з'являється у сусідньому місті або

(Закінчення на стор. 13)

Нагороджено закордонних приятелів України

КИЇВ. – Президент України указом від 21 серпня відзначив державними нагородами України громадян іноземних держав за вагомий особистий внесок у зміцнення міжнародного авторитету української держави, популяризацію її історичної спадщини і сучасних надбань та з нагоди 24-ої річниці незалежності України.

Нагороджено орденом Свободи Жозе-Мануела Дурау-Барозу – президента Європейської комісії у 2004-2014 роках, орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня, Войцеха-Єжи Любавського – президента міста Кельце, Республіка Польща, Костянтина (Джеймса) Темертея – голову правління компанії „Нортланд Павер Інкорпорейтед“, Канада.

Орденом „За заслуги“ II ступеня нагороджено Акіля Аїда Більтаджі – посадника міста Аман, Йорданське Хашимітське Королівство, орденом „За заслуги“ III ступеня Петра-Ауштравічуса – депутата Європейського Парляменту, Литовська Республіка, Міхау

Боні – депутата Європейського Парляменту, Республіка Польща, Кірана Вайдья – почесного консула України у Федеративній Демократичній Республіці Непал, Марка Демесмакера – депутата Європейського Парляменту, Королівство Бельгія, Карла-Германна Кроґа – голову громадської організації „Мости дружби в Україну“, Федеративна Республіка Німеччина, Андрея Пленковича – депутата Європейського Парляменту, Республіка Хорватія, Олександра Торговецького – генерального директора компанії „АОАТ“, Держава Ізраїль, Річарда Чарнецького – віце-президента Європейського Парляменту, Республіка Польща.

Орденом княгині Ольги III ступеня нагороджено Рому Гадзевич – головного редактора „The Ukrainian Weekly“, США, Тамару Олексій – президента Українського Конгресового Комітету Америки.

(Офіційне представництво Президента України)

У Південній Америці відзначили свято України

БУЕНОС-АЙРЕС, Аргентина

23 серпня біля приміщення Посольства України в Аргентині було проведено урочисту церемонію підняття Державного прапора України. Посол України Юрій Дюдін привітав усіх учасників свята, після чого під виконання Державного гімну України було урочисто піднесено на щоглі синьо-жовтий прапор. Участь в святі взяли представники української громади на чолі з головою Української центральної репрезентації (УЦР), Почесним консулом України в Ла-Плата Петром Лиликом.

23 серпня в епархії Покрови Пресвятої Богородиці Української греко-католицької церкви Буенос-Айреса, а також в усіх інших українських церквах Аргентини відбулися святкові Богослужіння та Панахиди за героями, що віддали своє життя, захищаючи свободу, незалежність і державний суверенітет України.

У центральному парку Буенос-Айреса „Трес-де-Фебреро“, біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, відбулась урочистість з участю представників українських організацій, аргентинської громадськості. Посол України в Аргентині Ю. Дюдін, голова Української центральної репрезентації П. Лилик та голова Головної ради УЦР Юрій Іваник поклали квіти до пам'ятника. З вітанням до присутніх звернулися Ю. Дюдін та П. Лилик.

24 серпня на центральній площі Буенос-Айреса відбулося урочисте покладання квітів до пам'ятника національному героєві Хосе де Сан-Мартіну. Після

цього військова оркестра виконала Державні гімни Аргентини та України. З вітальним словом до присутніх звернулися Ю. Дюдін та П. Лилик. (Посольство України в Аргентині)

Покладання квітів до пам'ятника Хосе де Сан-Мартіну. (Фото: Посольство України в Аргентині)

У Посольстві України в Аргентині під час церемонії підняття Державного прапора України.

ЕНКАРНАСЬЙОН, Парагвай

30 серпня на центральній площі „Плаца-де-Армас“ біля пам'ятника Тарасові Шевченкові було проведено урочистий акт, присвячений Дню Незалежності України. У заході, який організували Почесне консульство України в Парагваї та Українське культурне товариство „Просвіта“, узяли представники багатотисячної української громади. (Посольство України в Аргентині)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Напруження коло Нагірного Карабаху

БАКУ. — Азербайджан розпочав великомаштабні військові навчання 7 вересня, під час напруженої ситуації з сусідньою Вірменією щодо спірної території Нагірний Карабах. Минулого тижня там у сутичці загинули чотири вірменські й два азербайджанські вояки. У цих навчаннях, які продовжуватимуться до 13 вересня, беруть участь 65 тис. азербайджанських вояків, 700 броневих машин і 90 літаків. („Блумберг Нюз“)

■ Скандал і президентські вибори

ГВАТЕМАЛА. — В наслідок закидів корупції і масових демонстрацій, які тривали безперервно від квітня, Президент Ото Перез Моліна зрештешав 3 вересня і тепер є під арештом. У травні зрештешувала його Віце-президент Роксана Белдоті, якій теж закидають корупцію. 6 вересня відбулися президентські вибори, але ніхто з кандидатів не одержав понад 50 відс. голосів. В результаті відбудеться другий тур виборів 25 жовтня між двома кандидатами, які здобули найбільше голосів в першому турі. („Асоційтед Прес“)

■ Мур на кордоні США?

ВАШІНГТОН. — У США багато контрверсій викликала пропозиція республіканського кандидата на президента Дональда Трампа, щоби збудувати мур на кордонах США і таким чином стримати постійний потік нелегальних емігрантів. Опитувальна компанія Расмуссен Репортс опублікувала 20 серпня вислід опитувань американців в цій справі. Виявляється, що серед правдоподібних виборців, 51 відс. підтримує думку збудувати мур, 37 відс. є проти, а 12 відс. не певні. Серед всіх опитуваних, ідею муру підтримують 70 відс. республіканців, 30 відс. демократів і 57 відс. незалежних виборців. („Вашінгтон Таймс“)

■ Мільярдер підтримує соціаліста

ОМАГА, Небраска. — Американський мільярдер Ворен Буфет похвалив президентську кампанію самоназваного соціаліста Берні Сандерса, хоч він далі підтримує кандидатуру Гіларі Клінтон, яка є на першому місці серед кандидатів Демократичної партії. „Я думаю, що ми можемо багато від нього навчитися“ – сказав В. Буфет 8 вересня у інтерв'ю для „Ройтерс“. Згідно з оцінкою журналу „Форбс“, В. Буфет є третім найбагатшим чоловіком у світі; його вартість обчислюють на 72.7 млрд. дол. („Ройтерс“)

■ Новий рекорд Королеви Єлисавети II

ЛОНДОН. — Королева Єлисавета II встановила новий рекорд у великобританській історії коли 9 вересня сповнилося 63 роки і сім місяців від коли вона вступила на престіл. Дотепер, цей рекорд належав її пра-прабабусі Королеві Вікторії. Єлисавета стала монархом Великобританії в 1952 році, після смерті її батька, Короля Джорджа VI. Вона та її чоловік, Князь Филип, відмітили цю річницю коротким публічним виступом. „Впродовж останніх 63 років, її Величність була скелею стабільності у світі постійних змін, а віддана посвяти своїм обов'язкам та служінню за-служили їй милування не лиш в Британії, але й по цілому світі“ – заявив Прем'єр-міністр Великобританії Дейвід Камерон. („Асоційтед Прес“)

■ Спрощення процедур скасування шлюбу

ВАТИКАН. — 8 вересня у Ватикані відбулося представлення реформи, яку Папа Франциск здійснив щодо канонічних процесів визнання недійсності подружжя. Запропонована реформа зробить процес уневажнення шлюбу у Католицькій Церкві швидшим й доступнішим. Ці процеси й надалі розглядатимуться судовим, а не адміністративним шляхом, аби „забезпечити якнайвищий рівень захисту істини про священний вузол“. Відтепер розгляд такої справи не повинен тривати більше одного року. Папа також закликає єпископські конференції та синоди подбати про те, щоби ці процеси були безкоштовними, „щоби Церква, як великодуш-на мати, в справі тісно пов'язаній зі спасінням душ, виявляла безкорисливу Христову любов“. (Релігійно-Інформаційна Служба України)

Одна з перспектив України

Коли ваш недруг різними підступами, явними і таємними, намагається збити вас з дороги, нагромадити на ній неперехідні перешкоди, – це означає, що ви рухаєтеся у правильно-му напрямку. Так воно буває не лише з окремими людьми, але й з цілими народами, з країнами.

Протягом серпня у двох східних воєводствах Польщі, Підкарпатському і Люблінському, невідомі вандали осквернили пам'ятники героям Української Повстанської Армії. Але чи невідомі? Момент наруги було ретельно зафільмовано й викладено на YouTube-каналі „Novorossia.Today“. Сумнівів нема жодних: провокації вчинені руками московської агентури. Кремль боїться зближення між Україною і Польщею, яке матиме важливе геополітичне значення.

Диверсії, спрямовані на розпалювання ворожнечі між поляками і українцями, Москва розпочала не тепер, а відразу з відновленням державної незалежності України в 1991 році. Згадаймо десятки наскрізь тенденційних російських публікацій на теми Волинських подій 1943 року, згадаймо, як схиблений на ненависті до України російський політик Володимир Жириновський відверто закликав поляків відібрати від українців „польське“ місто Львів. Згадаймо ніскільки не випадкову катастрофу пасажирського літака під російським містом Смоленськом 10 квітня 2010 року, в якому летіла група найвищих польських діячів на чолі з Президентом Лехом Качинським. Адже це був той Президент, котрий багато разів повторював ці страшні для Москви слова Юзефа Пілсудського: „Без незалежної України неможлива незалежна Польща“.

Всупереч сподіванням Кремля, на проукраїнських позиціях стояв Президент Броніслав Коморовський, бо це – об'єктивно правильні позиції. Тому їх поділяє й нинішній польський провідник Анджей Дуда. Невдовзі після інавгурації він виступив з ініціативою, яка матиме величезне позитивне значення для України: Польща, Україна та Румунія можуть стати основою впливового геополітичного блоку, своєрідного союзу держав від Балтійського й Чорного морів – до Адріатичного моря. Це та сама продуктивна і вельми перспективна ідея, яку пропонував Й. Пілсудський після Першої світової війни, вважаючи, що такий союз дозволить державам Центральної Європи уникнути домінування Німеччини і Росії в цьому регіоні. Тодішній проєкт мав охоплювати, крім Польщі і України, Балтійські держави, Білорусь, Молдову, Румунію та Угорщину.

Якби такий союз виник сьогодні, він став би суб'єктом світової політики і зміг би конкурувати за провідництво в Східній цивілізації.

Сама тому Москва робить все, аби посварити два сусідні і справді братні народи – український і польський, основу цього дуже можливого і дуже бажаного геополітичного блоку держав під умовною назвою „Міжмор'я“. До унеможливлення плану Й. Пілсудського величених зусиль доклав кремлівський тиран Йосиф Сталін. Нині його загарбницьку і водночас розкладницьку політику продовжує Володимир Путін.

ІСТОРІЯ

Те саме, що за Володимира Великого...

Сергій Федака

28 липня цього року виповнилося рівно тисяча років від дня смерті рівноапостольного князя Володимира Святославича. Забути-замовчати цей ювілей (як було за останні два роки з багатьма іншими) не вдасться, бо він аж надто відверто перегукується з подіями гарячого липня вже 2015. Зокрема, і тоді, і зараз більшість люду на Русі переживали апокаліптичні настрої. Тоді минуло тисяча років від народження Христа, наближалось тисячоліття від його розп'яття, то ж можна було чекати близького Страшного суду і кінця всієї звичної історії людства. Зараз же держава і суспільство знову щодня буквально тріщать по швах, хоча і з інших причин.

Головне діяння Володимира – хрещення Русі, примусове навернення усіх підданих у нову віру. Прийняття християнства на державному рівні означало, що Русь стає єдиною з Візантією (й європейськими королівствами), а отже і припиняє практику безперервних грабіжницьких набігів русинів на імперію. Ішлося про те, щоб вписатися у світовий контекст не як кримінальники чи постачальники дешевої найманої сили до візантійського війська, а в якості більш цивілізованого статусу. Аналогії з сучасною Україною очевидні.

Ішлося про, так би мовити, розбудову Візантії з її високими життєвими стандартами, на Русі (тодішній аналог „Європи в Україні“). Князя і його найближчу челядь це, безумовно, задовольняло. Але місцеві еліти (колишніх племінних вождів, а зараз – княжих намісників) – не надто. Нова віра і пов'язана з нею візантійська політична культура примушували їх грати за чіткими єдиними правилами, менше наживатися, підпорядковувати власні інтереси Києву, зокрема розбудовувати фортеці у власних землях.

Прийняття християнства означало ще й відмову від патріархального рабства, поширеного тоді на Русі. Це кардинально змінювало цінність людської особистості, усталювало погляди на те, що зараз зветься правами людини.

До того ж християнство (як і інші світові релігії) є релігією Книги. Без нової віри неможливе було виникнення того літописання, яке ми знаємо. Справді, у Східних деспотіях про правителів складали тільки панегирики. Наші же літописи переповнені лайками на адресу князів. Нічого подібного у дохристиянські часи не можна було би уявити. Літописання стало нехай і дуже віддаленим, але прообразом сучасної журналістики.

Зображення Володимира на сучасній гривні зумовлено і тим, що саме він запровадив монетне карбування на Русі. Правда, ця традиція не стала тоді аж надто міцною і протривала ще тільки при двох його синах – Русь не

мала власного видобутку срібла і золота, то ж залежала від поступлення металів зі Сходу. Проте початок таки було покладено. Гривня і нині переживає тяжкі часи – не в останню чергу через брак патріотизму і відповідальності у нинішніх фінансистів. І все ж це одна з найдавніших європейських валют (хоча би за назвою), то ж має вистояти.

Правда, навіть християнство не забезпечило Володимирові особистого батьківського щастя. Будучи до хрещення багатоженцем, він мав чимало синів. У літописах їх називається 12, але це цифра епічна, реально їх могло бути ще більше (може, й 15). Чим ближче до батькової смерті, тим суперечності між ними ставали усе гострішими, бо кожен мріяв про більший кусень отчої спадщини. Поки Володимир жив, усі ще сак-так стримувалися, але його смерть розв'язала криваву міжусобицю. Власне, завдяки останній і збереглася точна дата смерті.

Причини усобиці були, з одного боку, чисто особисті, а з іншого – геополітичні. Віддати владу останнім і найбільш легітимним синам – народженими у християнському шлюбові Борисові і Глібові з їхньою блакитною візантійською кров'ю по матері – означало, що Русь повністю лягає у напрям діяльності Константинополя і рухається у ньому ані кроку вліво, ні вправо. Це не задовольняло нікого іншого з княжичів. Ярослав у Новгороді давно вже орієнтувався на балтійську торгівлю. Волинь з містом Володимир, Турівщина, князь Святополк, одружений з полькою, орієнтувалися на розширення зв'язків з Краковом. Глуха ще Заліська земля з Ростовим Великим все ж освоювала Волзький торговий шлях. У посиленні візантійського впливу був ще зацікавлений хіба що Мстислав з торгового порту Тмутарокань на березі Керченської протоки. Та й то досить відносно.

Тож Русь добряче шарпнуло через геополітичні суперечності різних її частин – як і сучасну Україну. Християнство у ході тодішньої чотирирічної усобиці виступило як стабілізуючий і консолідуючий фактор.

Джерела свідчать тільки про чотирьох убитих князів і одного ув'язненого, але їх було значно більше навіть серед Рюриковичів, не кажучи вже про інші впливові роди. Тоді Руссю прокотилося справжнє репресивне цунамі, цілком аналогічне тому, яке спостерігаємо рівно через тисячу років потому. Ціна питання в обидві епохи аналогічна: чи бути Україні-Русі в Європі, яка ставить закон понад наживою, чи так і залишитися на узбіччі історії? За тисячу років остаточної відповіді на це питання так і не дано.

Сергій Федака – доктор історичних наук, професор Ужгородського Національного університету, Ужгород.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Хочу поділитися радістю

Пишу до вас, щоб поділитися радісною новиною: наш дитячий шпиталь у Львові знову багатий! Через Злучений Український Американський Допомоговий Комітет я отримала 5,000 дол. від Володимира Бакума з дружиною і 1,600 дол. від Стефана Стецури. Стало веселіше працювати, знаючи, що якийсь час можна буде реально допомагати конкретним людям. Я не знаю, якими словами передати нашу вдячність цим людям за такі щедрі, багаторазові пожертви, але намагаюся якнайкраще до них про це написати, щоб вони знали, наскільки цінною є їхня допомога.

Відпустку я провела в селі. Мама потребує більше уваги, а щоб кудись поїхати треба мати більші заробітки. Для прикладу, моя місячна платня на сьогодні відповідає 85 дол., а ще в

2013 році була 240 дол. А ціни на все виросли у два-три рази. Так тепер живуть майже усі, крім купки багатіїв, які й далі нас обкрадають.

Сподіваємося, що може колись щось зміниться на краще, головне, щоб бути здоровим. Молимо Господа, щоб благословив Україну миром, добром і самостійністю.

Д-р Леся Гладун,
Львів

Листа керівника дитячого шпиталю у Львові Лесі Гладун переслала до „Свободи“ президент Асоціації американців в обороні людських прав в Україні (AHRU) Божена Ольшанівська, яка й далі збирає пожертви для цього шпиталю. Її адреса: Bozhena Olshaniwsky, 43 Midland Place, Newark, NJ 07106.

Видали чебрецевий альманах

Минають роки, минають століття, а людська пам'ять зберігає історичну спадщину нашого українського, волелюбивого народу, його культуру, традиції, звичаї, ментальність. Історію сіл, міст, регіонів творять як видатні особистості, так і прості люди – патріоти своєї батьківщини, своєї країни, вкладаючи в розвиток історично-культурної спадщини духовні цінності світогляду уявлень про той чи інший регіон. Такого значення надає літературно-поетичний клуб „Чебрецевий цвіт“ третьому випуску альманаха з поетичною назвою „Цвіт чебрецевий“, який нещодавно побачив світ в Кременчуці до 1,150-річчя міста Градизька на Полтавщині.

Тримаю в руках альманах і відчуваю пахощі чебрецю, лугового різноцвітного, переглядаю, з захопленням перечитую і переконаний в тому, що наші сучасники і майбутні покоління не залишаться байдужими до людей, які дійсно творять історію.

Задум редактора, засновниці та голови Градизького літературно-поетичного клубу „Чебрецевий цвіт“ Світлани Солоної (є в збірці її задушевні вірші) – це широко відчинені двері для майбутніх поколінь у вивченні багатогранного підходу до висвітлен-

ня історії Градизька, її творців, які завжди, куди б не закинула їх доля, душею і помислами завжди пам'ятають і люблять свій рідний край, колиску свого дитинства.

Альманах має 18 розділів. Віктор Солоний розповідає про історико-археологічні дослідження рідного краю, про знищення Запорізької Січі та долю останнього кошового отамана Петра Кальнишевського, широко представлена проза, поезія, публіцистика. Не забула редактор альманаху і про маленьких читачів – є цікава п'єса-казка у віршах „Обід з переполохом“ Надії Хохлової-Стрембіцької).

Чудові вірші писав земляк з Градизька Олександр Білаш, композитор і поет. В альманасі запропоновані з його збірки „Спогад“ строфи про нашу українську мову:

*Пробач мені, моя красиво мово,
Що я, не кожне вирощене слово
Тобою, в пісню, мов зерно беру.
Слова як люди: і говорять, і мовчать.
І тихо плачуть, і волають, і кричать.
І я у цьому божевільнім хорі,
Як потоплюючий в бурхливім морі,
Веду з життям і смертю щирю гру.*

Микола Лисенко,
Шевченкове,
Черкаська область

Хай в серця „Свободи“ слово западає

Шановні побратими на полі інформаційної війни проти ворога! Вітаємо вас з 122-ою річницею часопису, найстарішої нині української газети в цілому світі!

Ми, голова об'єднання просвітян і ради товариства правозахисників у Кривому Розі Микола Коробко, секретар міського об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка Олена Маковій, редактор газети „Промінь Просвіти“ Сергій Зінченко, вдячні вам за величезну роботу, яку проводите серед українців діаспори заради єднання сил і за сприяння діяльності на території Кривого Рогу.

Зичимо неодмінно міцної позиції з метою перемоги над російськими агресорами та їхніми найманцями!

А тепер – слово-вірш до редакції часопису „Свобода“:

*Знов „Свободи“ слово з-за кордону
Закликає битися до скону,
Бо трикляті злії вороженьки
Топчуть землю України-неньки.
Хай „Свободи“ слово западає
У серця від краю і до краю
І єдне в світі українців
Проти зграї збоченців-ординців!*

Сергій Зінченко,
Кривий Ріг

НА ВЕСЕЛО

Як це може бути...

(Навіяне Маршем Незалежності)

Дмитро Тузов

Пропоную на честь свята Незалежності трохи розслабитися, усміхнутися і уявити, як може виглядати парада 24 серпня у недалекому майбутньому.

Отже, Хрещатик, на трибуні – Президент, Прем'єр, Голова Верховної Ради, урядовці, почесні гості – тут все традиційно. Уроцисту ходу починають юні проґрамісти. Лунає голос диктора: „В з'єднаній колоні – представники кібернетичної оборони країни. Завдяки цим молодим талантам, всі пляни потенційного агресора негайно стають відомими. Немає жодного пароля чи секретної системи, у яку не змогли б проникнути ці симпатичні хлопці й дівчата. Під час тестування своєї новітньої системи захисту країни їм вдалося відключити всі ракетні комплекси та навігаційні супутники країни-агресора“.

Тим часом, камера близько показує молодих людей, які аж зовсім не військовим кроком ідуть Хрещатиком. Більшість з них не можуть відірватися від своїх пляшетів. Кілька хлопців збиваються з ритму, випадають з колоні і розчиняються у святковому морі вишиванок та синьо-жовтих прапорів. Люди радісно обіймають і тиснуть руки комп'ютерним геніям. До центральної трибуни, на якій стоїть Президент країни, доходять лише кілька осіб. Решта талановитої молоді вже поглинута київськими кав'ярнями, на вхідних дверях яких написано: „У нас є безкоштовний Wi-Fi“.

Відтак у кадрі з'являється з'єднана колона батальйону математичної аналізи та прогнозування. Саме ці усміхнені хлопці та дівчата, переважно – в тактичних окулярах, багато хто у футболках з написом „Жидобандерівець“, скасовують всі пляни ворожого Генштабу ще до того, як їх там розробляють. Думаєте, я обмовився? – лунає голос диктора. Тричі ха-ха-ха, це не обмовка. Молоді математики, на основі зібраних електронною розвідкою даних, аналізують всі можливі рішення противника. І розробляють пляни їх нейтралізації з тим, щоб ліквідувати небажані ймовірні сценарії ще до моменту їх з'яви. Це ніби зазирнути у майбутнє і звідти виправити минуле. Прибрати, так би мовити, передумови хвороби. Одним словом, круті хлопці зараз ідуть повз трибуну з керівниками держави та почесними гостями. „Слава батальйонові „Ботан-1“! – лунає з динаміків під схвальні овації присутніх.

Парада триває. В повітрі, над центром столиці – армади безпілотних літаків. На марші – авіатори. Це – працівники офісів. Вони ідуть Хрещатиком, тримаючи в руках мобільні пульти керування. Так званий, колишній „офісний планктон“, який без відриву від праці, від улюблених кава-машин та кондиціонерів, керує сотнями тисяч найдосконаліших у світі безпілотників. Не відриваючи

свою п'яту точку від офісних крісел, під музичний супровід „Океану Ельзи“ та „Воїнів добра“ Ляпіса Трубецького, вони знищують ворога у найнедоступніших місцях. Ніхто не сховається від безпілотників, якими керує покоління вже дорослих дітей, які, фактично, з молоком матері всмоктали техніку гри в аркадні стрілялки та авіаційні й космічні симулятори. Їхні безпілотні апарати проникають скрізь – навіть в сантехнічні мережі та технічні канали, як у фільмі „Матриця“, і знищують ворога на тимчасово контрольованій ним території. Серед офісних працівників, які крокують нині Хрещатиком – є кілька Героїв країни. Які, після того, як їх літаки було підбито, спрямували крилаті машини в зосередження ворожих військ, чим завдали йому колосальних втрат. Після вогневого тарану, пілоти переважили свої комп'ютери, випили трохи кави з коньяком і активували нові безпілотні літальні машини.

Але що зараз відбувається на Хрещатику? Ви чуєте гул багатьох потужних двигунів, від якої здригається скло у навколишніх будинках та обсипається штукатурка в „Трубі“ під Майданом, з якої перелякано визирають торговці національною символікою, але нічого не бачите? Президент, схоже, теж збентежений, озирається в пошуках міністра оборони за роз'ясненнями. Для нього, як і для вас – це несподіванка. Волонтери змонтували системи відеокамер та екранів й нанесли спеціальне покриття на бронетехніку Харківського танкового заводу. Тепер наші танки непомітні не лише для ворожих радарів і ракетних систем, а й для людського ока. Лише якщо ретельно пригледітися – можна побачити малопомітні силуети та вдихнути викид спаленої солярки. Який підтверджує, що танки справді ідуть Хрещатиком. Доречі, цей смердючий викид – на сумлінні наших вайлудуватих тиловиків, які, бачите, не встигли встановити на нову техніку водневі двигуни, розроблені у Мелітополі, та новітні молекулярні акумулятори. Які суттєво зменшують нашу залежність від будь-яких нафтопродуктів. Але така модернізація – вже на часі. Між іншим, парадна бронетанкова колона вже передана десантникам Ен-ної бригади, які плянують здійснити експериментальний рейд тилами супротивника. Отже, дякуємо українським волонтерам і дивимось на батальйон бойових роботів. Прототип цих машин розроблено юними техніками одного з районних палаців дітей та юнацтва на півдні нашої країни. Тепер цими „іграшками“ комплектують ударно-штурмові загони батальйонів спеціального призначення. Попередній досвід застосування цих машин свідчить, що вони здатні, навіть не застосовуючи бор-

(Закінчення на стор. 18)

Закордонні українці відзначили День Незалежності

„Свобода“ продовжує вміщувати вістки про відзначення Дня Незалежності України в закордонних українських громадах

ПАСЕЙК- КЛІФТОН, Нью-Джерзі

Іван Буртик

З ініціативи Відділу Українсько-го Конгресового Комітету Америки (УККА) Пасейк-Кліфтон, чисельна громада святковою ходою та програмою з участю американських і українських політиків відзначила 24-ту річницю Незалежності.

Ведучий програмою адвокат Костянтин Ваньо попросив о. Андрія Дудкевича з Української католицької церкви і о. Олега Жовняровича з Української православної церкви провести молитву. Гімни США та України заспівали близько 2,000 присутніх.

Голова Відділу УККА Ярослав Федун привітав всіх з річницею і висвітлив революційний зрив мільйонів українських патріотів проти своїх владних зрадників та чужих вислужників, який продовжується понад рік на Донбасі. Він попросив хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять новітніх героїв.

Промовляли секретарка 7-го Відділу УККА Іванка Лотошинська, конгресмен Біл Паскрел, який вручив Я. Федуну прокламацію з нагоди свята, а найменші представники Спілки Української Молоді і Пласту, Вікторія Скала і Марко Войціцький вручили конгресменові вишивану сорочку.

У вітальному слові Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергєєв наголосив, що український народ переживає важкі часи у боротьбі з агресивним сусідом, але він непереможний.

Посадник Кліфтону Джим Анзальді привітав громаду українськими словами і висловив свою радість, що він може бути учасником відзначень важливої дати та побажав переможного кінця у сучасному конфлікті. Екзекутивний секретар УККА Марійка Дупляк виголосила змістовну промову.

Виступили з привітаннями та побажаннями шеріф Річард Берднік, радники Пітер Іглер, Біл Гібсон та Джозеф Куполі, фріголдери Нестор Лока та Джеймс Барлет.

У мистецькій програмі хор

Урочиста хода в Кліфтоні, Нью-Джерзі.

Учасників свята привітав конгресмен Біл Паскрел. (Фото: Іванка Лотошинська)

„Нова хвиля“ під керівництвом Павла Багана виконав три пісні, співали Оксана Коцяба і П. Баган, вірш про Україну декламував Андрій Рівний. Присутні вітали трьох найменших артистів-декламаторів Катрися Голаб, Олександра Дмитрука та Олександра Чорняка.

Усі промовці наголошували на потребі об'єднання народу, яке є єдиною запорукою його сили і перемоги. „Нова українська хвиля“ у США, об'єднана в УККА, активно і жертвенно допомагає спільно з громадою у протистоянні України агресії.

ЮНІОН, Нью-Джерзі

Юрій Симчик

23 серпня у міській раді відбулось урочисте відзначення Дня Незалежності України.

Доповідь на зібранні виголосив президент Організації Оборони Лемківщини Марко Гованський. Після цього на щоглі було піднесено Державний прапор України.

Свято продовжилося обідом і мистецькою програмою у Народному домі в Ірвінгтоні.

Перший заступник президента Українського Народного Союзу Михайло Козюпа (зліва) і голова громадського комітету Тома Пиз з дітьми виносять прапор до щогли. (Фото: Марта Батіг)

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Нью-Джерзі

Оксана Бартків

З нагоди 24-ої річниці Дня Незалежності України місцевий відділ Українського Конгресового Комітету Америки уповноважив Український народний дім Джерзі-Сіті до підготування урочистостей. Делегатом до міської Ради було обрано Аню Чуйко-Рожій, яка разом з головою Корпорації Василем Николіним, у тісній співпраці з представниками управи міста, зокрема з Йолєні Варґас, підготували вітальну прокламацію, надрукували плякати, летючки та програму.

23 серпня всі зібралися у Народному домі для святкування. Парох о. Василь Говерла розпочав свято молитвою, після чого присутні заспівали гімни США та України. Ведуча Оля Николін запросила присутніх до перекуски, яку приготувала та святково оформила управитель будинку Марія Фурей. Залю було прибрано у синьо-жовтих кольорах, а в центрі був великий торт з написом „3 Днем Незалежності!“. У залі були присутні члени місцевої громади, гості з сусідніх міст і України.

Діти читали вірші та танцювали. Приємною несподіванкою був

виступ Оксани Бац.

24 серпня всі прибули до управи міста для офіційного урочистого підняття Державного прапора України з участю посаdnика Стівена М. Фулопа, голови міської ради Роландо Лаваро та члена міської ради Майкла Юна. Представляли українську громаду голова Народного Дому Ігор Колінець та В. Николін.

Парох о. В. Говерла з України виголосив молитву за майбутнє України, її благополуччя. Ведучий програми Зенон Галькович, голова місцевого відділу УККА, продовжив програму. Він сказав, що цього року українська громада вирішила нагородити двох видатних членів за довголітню, самовіддану працю для української громади, церкви, Народного Дому. Посадник вручив А. Чуйко-Рожій та Олександрові Галушаків сертифікати подяки. З словом до присутніх звернувся В. Николін, І. Колінець та С. Фулоп.

З. Галькович подякував присутнім за участь та запросив піднятися на балькон ратуші для урочистого підняття Державного прапора України. Пенсіонер, колишній голова місцевих організацій Ілля Шевчук, молодь та діти допомагали посадникові у піднесенні прапора. Під звуки українського гімну прапор замайорів поруч з американським стягом над містом.

Учасники піднесення прапора в Джерзі-Сіті, Нью-Джерзі.

СІЛЬВЕР-СПРІНГ, Мериленд

Надія Патер-Пікас

Парафія Святої Трійці гідно відсвяткувала 24-ту річницю Незалежності України. Велику увагу було приділено кожній складовій частині свята, щоб представити українську культуру, традиції та любов до країни славних предків, а також виявити подяку і підтримку тим, які зараз

борються і гинуть за волю України.

На святі тепло вітали Посла України Валерія Чалого, який прибув, щоб разом з українською громадою відзначити цей день.

На превеликий жаль, дошка з інформацією про Україну, яку привезли з посольства, викликала серед присутніх подив. Це була добірка вирваних сторінок з книжок і причеплених до дикти, які злітали з кожним легким подувом вітру.

Учасники свята виносять прапор України.

В Едмонтоні навчалися хорові диригенти

Учасники семінара хорових диригентів в Едмонтоні.

Орися Олійник

ЕДМОНТОН, Альберта. – 15 серпня, в Інституті св. Івана, відбувся кінцевий виступ студентів-диригентів, котрі 7-16 серпня брали участь у 24-му семінарі хорових диригентів, другому з відновлених семінарів. Після 16-річної перерви Українське Музичне Товариство Альберти (УМТА) два роки тому відновило ці семінари, і наразі відбуваються вони щодва роки.

Цього року викладачами були маестро Лаврентій Івашко, Ірина Шмігельська, Єлисавета Лісова-Андерсон, д-р Андрій Горняткевич та Ірина Тарнавська. Допомогали під час семінара піаністки І. Тарнавська та Галина Лазурко.

27-ий сезон активної праці в отавському музичному середовищі відзначає Л. Івашко, колишній диригент віденського хору хлопчиків, ад'юнкт-професор хорового мистецтва Отавського університету. Він одержав престижну нагороду ім. Леслі Белл. На семінарі викладав вокальну техніку, ведення репетицій, диригування та хорознавство.

І. Шмігельська, колишній диригент хору „Верховина” і дитячого хору „Струмочок”, а від 2011 року музичний керівник і диригент хору

„Дніпро”, на семінарі викладала хорознавство та техніку диригування.

Є. Лісова-Андерсон диригує хором церкви св. Василя Великого від 1980 року, а від 1987 року – едмонтонським швейцарським чоловічим хором. В 1987 році вона диригувала у церкві св. Василя величавим збірним альбертським хором з нагоди прем'єри Юрія Фіяли „Божественна Літургія на славу 1000-ліття Хрещення України”. В 2012 році одержала нагороду „Cop Spirito Award” від Альбертської хорової федерації за енергійне розповсюдження хорової музики. На семінарі вона провадила лекції церковної музики та керування церковним хором.

А. Горняткевич багато разів виступав з бандурою в Канаді, США, Німеччині та Україні, навчав грі на бандурі, читав лекції про неї. Він редагував і видав книги Зіновія Штокалка „Кобзарський підручник” та збірку „Кобза”. Він – член Національної спілки композиторів України і Всеукраїнської Музичної Спілки. На семінарі викладав історію української хорової музики.

І. Тарнавська – вчителька музики, головна акомпаніаторка хору „Дніпро” від 1976 року, а хору

„Edmonton Swiss Men's Choir” у 1987-1992 роках. У 1996 році організувала мішаний хор при парафії св. Юрія Переможця в Едмонтоні. На семінарі викладала аналізу партитур.

Г. Лазурко диригувала хором „Верховина” в Едмонтоні 18 років. Під її орудою хор виступав на концертах в Канаді, Сан-Дієго, Бразилії та Коста-Ріці. Зараз вона диригує хором „Аколада”.

Усі викладачі навчалися на семінарах в ті часи, коли головним викладачем був св. п. Володимир Колесник.

Учасників на семінарі було шість – Роксолана Мішалов (Австралія), Оксана Ласовська (США), Мішел Ламберц (Манітоба), Маруся Кошарич, Кімберлі Кокран та Христина Коваленко з Альберти.

Два рази кожного дня відбувалися сесії з хором, до складу котрого також ходило 18 співаків з різних хорів Едмонтону, які добровільно

присвячували свій час.

Під час семінару відбулася сесія для публіки присвячена Пасхальній Літургії о. Івана Сембрата, написаної для чоловічого хору. Нещодавно вона була записана в Едмонтоні з участю 50 хористів під орудою маестра Михайла Цавга, музичного директора хору „Pro Coro Canada”.

Фінансову підтримку семінарові надали Фондація Тисячоліття Християнства України, Товариство Української Спащини Альберти, Українсько-Канадська Фондація ім. Тараса Шевченка, Українсько-Канадське благодійне товариство в Едмонтоні, едмонтонський хор „Дніпро”, Ліга Українців Канади, Інститут св. Івана і український ансамбль „Верховина”.

До організаційного комітету входили Люба Бойко-Белл, Марія Дитиняк, Галина Котович, Ксеня Мариняк, Орися Олійник, І. Тарнавська, Ксеня Федина та І. Шмігельська.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на

доповідь

Катерини Яковенко

стипендіатки Центру Карнегі 2015-2016 рр.,
аспірантки Львівського національного університету
імені Івана Франка, координаторки проекту
„Донбаські студії” Фонду ІЗОЛЯЦІЯ.

„Зміна героїчного образу Донбасу за допомогою аудіовізуальних медіа”

**в суботу, 19 вересня 2015 року
о 5-й годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Рада Директорів Українського Інституту Америки
запрошує на відкриття виставки

ГАННИ КРИВОЛАП

**в п'ятницю, 25 вересня 2015 року,
від год. 6:00 до 8:00 веч.**

**Виставка триватиме до 9 жовтня 2015 року
від вівторка до неділі, від год. 12:00 до 6:00 веч.**

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, NY 10075
www.ukrainianinstitute.org

Зустрілися родичі Тодося Осьмачки

Олександр Вівчарик

КУЦІВКА, Черкаська область. – 16 травня до села приїхали гості звідусіль. Адже цього дня виповнилося 120 років з дня народження видатного українського поета і прозаїка Тодося Осьмачки, який народився саме в Куцівці. Приїхала Валентина Пантелеєва-Вдовика – онука сестри письменника Лукії.

Розмовляючи з журналістами біля пам'ятного знаку на місці, де стояла хата батьків Т. Осьмачки, вона згадувала слова своєї бабусі: „Брат мені якось сказав: слухай, Лукіє, пройде сто років і буде так, як оце я кажу. Тільки тоді Україна буде такою, як я хочу“.

Схоже, цей час настає. Дід Степан – батько Тодося Осьмачки – працював ветеринаром, хоч і був неписьменний. Зробили йому печатку, і він

нею ставив своє прізвище. Він лікував не лише худобу, а й людей. Батьки Тодося не були звичайною сільською родиною. Усі їхні діти отримали освіту. А Лукія вивчилася ще й на швачку.

Селяни поважали цю сім'ю. Може і це вплинуло, що Тодось дуже любив рідне село, завжди сумував за ним. Він переховувався в навколишніх скиртах навіть тоді, коли втік з в'язниці. Мій батько мав приймача на батарейках, то слухав „Голос Америки“ в радянські часи, хоч передачі і глушили. Радів, що Тодось вітав земляків по радіо – то на Різдво, то на інші свята“.

Голова обласної ради Валентина Коваленко на урочистому вічу біля клубу в центрі села говорила: „Одним з духовних провідників нашого черкаського краю є Тодось Осьмачка. Він є дуже актуальним. От узяла я його твори і вирішила перевірити, наскільки працює його поезія зараз і читаю, як починається його твір „Колісниця“. От дивіться: „Од північних льодів, од глибоких мохнатих далеких снігів, ще й не битими шляхами, а кривавими манівцями по шляху нічної птиці щось велике, неозоре, мов сторуке люте горе, прошуміло по Україні на незримій колісниці“. Як прочитується! По сьогоднішньому. Війна з російським агресором недвозначно тут вгадується у тих північних мохнатих снігах, оте сторуке горе, ота незрима колісниця, яка котиться Україною. Звичайно, Осьмачка важкий для сприйняття, легший нам Шевченко. Але він символічний глибоко. Він зі своїм 120-річчям є той, хто нас змушує ще глибніше зрозуміти, хто ми є. І що ми є, і обов'язково будемо, і перемога буде за нами!“.

Часи стрімко змінюються. Пам'ятаю, як проходило святкування 100-річчя з дня народження Т. Осьмачки. Я – випускник факультету філології Черкаського педагогічного інституту – лише напередодні дізнався, що був у нас такий видатний поет, ще й земляк зі Смілянщини. Звернувся до читачів газети „Смілянські обрії“, у якій тоді працював, а особливо до жителів рідного села Т. Осьмачки з проханням розповісти, хто що знає про поета. І не дочекався жодного листа. А на святі у Куцівці з нагоди ювілею один

Уперше майже всі родичі Тодося Осьмачки сфотографувалися разом. (Фото: Олександр Вівчарик)

(Закінчення на стор. 13)

СТРАХУВАННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ

- Одноразова вкладка забезпечує страховку на ціле життя
- У страховому випадку вартість поліси переходить до вигодонабувача без податків

* Доступне не в усіх штатах.

Постійне страхування життя забезпечує захист від моменту набуття чинності контракту до смерті застрахованого. Протягом життя застрахованої особи відбувається накопичення грошової вартості, якою Ви можете скористатися в будь-який час.

Головний офіс (800) 253-9862

ПРОДАЖІ (888) 538-2833

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Табір СУМ відбувся на оселі „Тарасівка“

о. Євген Небесняк

ДЕРБІ, Великобританія. – Спілка Української Молоді (СУМ) у Великобританії щороку організовує на оселі „Тарасівка“ таборування для своїх членів. Офіційне відкриття 66-го Виховно-відпочинкового табору відбулось 2 серпня, в присутності 230 осіб. Капелан СУМ Великобританії о. Євген Небесняк відслужив Святу Літургію, до якої співала також його донька Наталка.

Підняттям стягу СУМ розпочався двотижневий табір ім. 50-річчя таборування на „Тарасівці“ під гаслом „Народ мій є! Народ мій завжди буде!“.

Упродовж таборування відмічалися 150-річчя від дня народження Митрополита Андрея Шептицького, 1000-річчя від дня смерті київського князя св. Володимира Великого, 90-річчя від заснування СУМ, 80-річчя від дня народження поета Василя Симоненка.

У проводі табору були Володимир Вовчук, Рома Мельник, Наталка Широка, Стефка Литвин, Софія Федечко, Мая Шляхетко, Василь Стасів, Стефан Смачило, д-ри Максим Ревко та Матвій Бджола, медична сестра Марія Дзюба.

За таборування 17 суменят відповідали Оксана Клег, Віра Леню, Джил Клейтон та Марія Джула. Серед таборовиків була група 17 дітей з восьми областей України. У 15 з них загинули батьки, захищаючи цілісність України, у двох батьки були у „Небесній Сотні“. Групу супроводжували Оксана Захарчук і Таня Клименко. Таборовики чекали на цих дітей з синьо-жовтими кульками в руках. Як тільки перший з них вийшов з автобуса, всі починали вимахувати повітряними кулями і вигукувати „Слава Україні!“.

Куховари Марія Влашин, Леся Дочемінська, Михайло Бабінський, Роман Грешко, Анна Кушта, Оля Мадич, Ірка Окопська, Тереса Пшеничняк, Анна Сиваник і Сандрін Фінів під проводом Ксені Мадич забезпечили харчування на високому рівні.

Ірина Терлецька навчала співу, Лінда Шляхетко з доньками Софією та Маєю навчала танців, д-р Степан Пасічник організував оркестру.

Крім гутірок, юнацтво виїжджало поза табір на цілоденні поїздки у Лондон, природничий парк, до міста Дербі, в гості до садника. Мандрівки організував д-р Йосиф Купранець.

А в таборі вивчали англійську мову (група „Діти героїв“) та українську – усі таборовики, слухали відомості про СУМ в США та Канаді, розповіді про поетів-шестидесятників, співали (І. Терлецька підготувала співаник: біла українського тексту була і англійська транслітерація).

Відбулися змагання з футболу, стрільби з лука чи повітряних рушниць. Завдяки д-рові Василеві Бігуніві, який вів спортову діяльність, таборовики мали можливість рибалити. Ватру організували в першу суботу таборування. До співу таборовиків в залі долучилися й гості. Л. та С. Шляхетки підготували інсценізацію „Одни день таборовика“.

15 серпня відбувся прощальний вечір.

Голова Таборової комісії Анна Федечко цілий рік працює над організуванням літніх таборів, а Й. Купранець організовує поїздки поза табір.

Учасники табору на оселі „Тарасівка“.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті кваліфікованих витрат пов'язаних з навчанням

Selfreliance VISA

3.99 % APR на 6 міс.

використовуючи свою
Visa® Credit картку з „Самопоміч“
від 1 серпня до 30 вересня 2015 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 S. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C.N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2015 р. до 30 вересня 2015 р. у кваліфікованих продавців будуть оприлюднені при річній процентній ставці 3.99% (Annual Percentage Rate) на 6 місяців. 9.9% Visa, 11.9% Visa Platinum points/Cash back, 14.9% Visa Classic. Після промоційного періоду баланс, що залишається, повертається до оприлюднення при стандартній річній процентній ставці, що зображено на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045, 5192, 5300, 5310, 5311, 5411, 5611, 5621, 5651, 5661, 5691, 5732, 5734, 5942, 5943, 8211, 8220, 8244, 8249, 8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитівки „Самопоміч“.

Full Financial Services

STAR, pulse, PLUS, Allpoint, Cirrus

ПОСТАТІ

Загадки Михайла Грушевського

(До 150-річчя з дня народження)

Сергій Федака

Говорити про Михайла Грушевського – це говорити про українську історію і українське державотворення, про ті кляті питання, що з цим пов'язані. Чи є українці історичною (державницькою) нацією, чи всі спалахи української державності – тільки примхи історії, за якими неодмінно наступають колоніальні ночі? Чи існує взагалі єдина наскрізна українська історія, чи це тільки штучна мозаїка, певна ілюзія зору? Чи є Україна містком між різними цивілізаціями, чи тільки передпокоюм однієї з них? Чи потрібні ми Європі з усім нашим досвідом і самобутністю, чи тільки з нашими ресурсами (щодо нашої потреби Росії таке питання вже не стоїть)?

Усі ці питання ставив ще М. Грушевський, але досі на жодне з них не знайдено на сто відсотків переконливої відповіді. Та й чи можлива вона взагалі? Зрештою, сама правильна постановка питання – уже немалий плюс для науковця. Коли ж він ще й дає свою відповідь – хай навіть часткову – це ще більше підносить його.

Неспростовна заслуга М. Грушевського як історика у тому, що він створив принципову схему української історії, побудовану на спробі поєднати історію етнічну (народницьку) та політичну (еволюцію різних державних організмів), синтезувати історію людності і її землі.

Схема та була далеко не ідеальною, тому зазнала чимало корекцій ще за життя свого автора, а відтак більше – по його смерті. Але схема – завжди краще, ніж повна її відсутність. Схема М. Грушевського продовжує працювати в нашій історіографії досі, хоч у багатьох моментах її вже змінено майже до невпізнання.

Для самого М. Грушевського історія (у найширшому розумінні – включаючи історію літератури, Церкви тощо) завжди займала перше місце, відтісняючи на другий план навіть політику. Так склалося, що до державного відродження різних націй були покликані дуже різні апостоли: у фінів і литовців це були генерали Карл Маннергейм і Людвік Желіговський, у поляків – медик за фахом Юзеф Пілсудський, у чехів і словаків – філософ Томаш Масарик. У нас це – саме історик М. Грушевський. Для нації, в якій крали навіть рідну історію, потрібен був саме такий провідник.

Багато з тих проблем, які свого часу стояли перед М. Грушевським, зараз знову постають перед нинішнім українським керівництвом. Історія знову повертає нас до невивчених лекцій, немов вимагає, щоб ми бодай тепер знайшли правильне рішення. У сучасній Україні оцінки М. Грушевського як державотворця охоплюють весь можливий спектр – від найбільш апологетичних до максимально негативних. Мало хто намагався піднятися до діалектичного синтезу крайнощів.

Як фаховий історик М. Грушевський постійно озирався на досвід двох добре відомих йому революцій – Великої Французької і галицької „Весни народів”. І та й та висунула на перший план парламентаризм. І М. Грушевський як політик був перш за все типовим парламентаристом і конституціоналістом. Для ХХ ст. цього вже було замало.

Зосередженість у квітні 1918 року на написанні і прийнятті конституції замість реальної розбудови державного апарату та пошуку консенсусу з численною опозицією була очевидною помилкою. Такою самою помилкою було скликання Трудового конгресу замість цілкового зосередження на обороні східного кордону. Але М. Грушевський був заручником власної національної історії. Історичні штампи часто грали з ним злі жарту.

У Центральній Раді він постійно балагував між лівими і правими, от тільки цей парламент

виявився зовсім не схожим на французький Конвент. Це був провідник-інтелектуал, який конче потребував команди з конгеніальних представників інших політичних типажів. Але чи були вони навколо нього?

Українська державотворча революція і революція більшовицька певний час розвивалися паралельно, навіть взаємно впливали одна на одну. При всій принципово різній спрямованості цих двох революцій вони все-таки мали чимало схожого, особливо якщо брати ключові фігури. М. Грушевський і Володимир Ленін були визнаними керманічами цих двох революцій – перш за все в теоретичному й ідеологічному вимірові. Саме вони визначили стратегію своїх революційних рухів, а головне – змогли спрямувати розбурхану стихію саме у визначене ними русло.

Але на цьому подібність завершується, натомість виявляється дуже важлива відмінність. В. Леніна підпирали два його соратники, без наявності яких більшовики протрималися би при владі максимум кілька тижнів. Один стовп – це справжній чорний геній більшовицької революції, неперевершений організатор, кадровик і менеджер, кривавий Яків Свердлов. Він зміг за ті самі лічені тижні розбудувати з нуля новий державний апарат, причому не тільки в столицях (спершу у Петрограді, потім і Москві), а й до самих окраїн. Інший стовп тієї революції – „червоний Бонапарт” Лев Троцький, який спершу організував і успішно здійснив збройну операцію з повалення Тимчасового уряду, а потім створив Червону армію.

М. Грушевський як теоретик і стратег точно так потребував біля себе, з одного боку, керівника-кадровика, з іншого боку – силовика, здатного розбудувати армію. Ні того, ні іншого не знайшлося. На ролі „українського Бонапарта” надався Євген Коновалець, але він спершу зосередився виключно на галичанах-січовиках, і стати фігурою в масштабах цілої Української Народної Республіки не зміг. Схоже, що до рівня провідника всеукраїнського масштабу він піднявся тільки на початку 1920-их років, коли очолив Українську Військову Організацію.

З наддніпрянських отаманів до рівня всеукраїнського масштабу теж ніхто не піднявся, більшість так і залишилися регіональними провідниками. Найближчим до бонапартизму був Петро Болбочан, але через цілий ряд суб'єктивних моментів він так і не реалізував дану перспективу. Міг би стати опорою для М. Грушевського генерал Павло Скоропадський, проте через різкий конфлікт останнього з Симоном Петлюрою і тут нічого не вийшло.

Ще гірше виявилось з керівником-практиком державного будівництва, який мав би підперти М. Грушевського. Революція висунула чимало добрих фахівців в окремих сферах, але саме кадровика-апаратника серед них не виявилось. Найближче до тієї ролі був керівник Генерального Секретаріату Володимир Винниченко, але любов до красивого слова у нього переважала над хистом до щоденної непоказної кабінетної праці. Не кращими стали й наступні глави українських урядів.

Звинувачувати ж М. Грушевського у тому, що він не зміг звалити на себе одразу кілька функцій, які в інших революціях виконувало кілька різних керівників з природним розподілом ролей, – це було б неісторично. Вдалий розподіл функцій між різними діячами бачимо не тільки у більшовицькій революції, а й, наприклад, у чехословацькій 1918 року, де Т. Масарика оточувала ціла команда вправних керівників – і військових, і цивільних. В Україні ж чогось подібного не виявилось – через неповноту соціальної структури нашої нації

Михайло Грушевський. (Фото: Вікіпедія)

на початку ХХ ст.

Багато хто закидає М. Грушевському повернення у 1924 році до радянського Києва. Вінстон Черчілль казав, що політик працює на наступні вибори, а державний діяч – на наступні покоління. М. Грушевський не був, на жаль, безпомільним політиком. Більш того, навіть в особистому спілкуванні він був дуже непростою людиною, тому нажив ворогів навіть серед тих людей, яким було призначено бути його партнерами. Зате попри все він був державним діячем, тому й повернувся, щоб працювати на наступне покоління українців, додати своїм авторитетом додаткових імпульсів українізації. Хай усе це було можливо якихось сім років, але і вони виявилися більш плідними, ніж просто створення ще одного політичного центру в еміграції.

А 1931 року М. Грушевський відмовився іти на угоду з дияволом і сприяти фальсифікації справи Українського Національного Центру. Тому справу спустили на гальмах, бо без М. Грушевського вона значно програвала у масштабності і зовсім не так вражала, як хотіли режисери. Відтак історика знищили інакше – ножом хірурга. З подальшим похованням на Байковому кладовищі і шанобливими некрологами в офіційній пресі. Так він врятував своє ім'я від геть уже абсолютного замовчування, а головне – свою схему української історії. Нагадає Архімеда, який загинув, захищаючи свої креслення.

Головна же заслуга М. Грушевського – він створив форму, котра значно пережила і його, і його опонентів. Ця форма звалася Українською Народною Республікою. Хай її конструкторові не вдалося наповнити цю форму саме тим змістом, який він прагнув туди вкласти, форма сама по собі виявилася максимально важливою. Форма сама несла у собі мінімум національного змісту, який з неї вже нікому не вдалося вихолостити.

УРСР успадкувала все найважливіше від УНР, зокрема – її кордони (з подальшими змінами і розширенням), адміністративно-територіальну структуру, закордонні представництва, політику українізації і навіть немало керівних кадрів, хай і не найбільш ключових (боротьбисти). А без УРСР була би неможливою сучасна Україна, котра досі несе на собі родимі формальні плями УРСР, а відтак і УНР.

Сергій Федака – політолог, доктор історичних наук, професор Ужгородського Національного університету, Ужгород.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90. Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

СПОРТ

На змаганнях у Канаді виступала „Веснянка“

Олександр Харченко

ТОРОНТО. – Спортові змагання Південної і Північної Америк (Pan Am Games) відбуваються раз на чотири роки у заздалегідь домовленій країні. Цього року вони відбулися в Торонто 10-26 липня. США здобули 265 медалей (зокрема 103 золоті, 81 срібна, і 81 бронзова). Канада посіла друге місце, здобувши 217 медалей (78 золотих, 69 срібних і 70 бронзових).

А 7-15 липня у Торонто були проведені американські змагання „Парапан“. Участь у них беруть інваліди. І у цих змаганнях Канада здобула друге місце. На першому місці – Бразилія.

Офіційний церемоніал відкриття з мистецькою частиною провели в Роджерс Центрі Торонто протягом двох днів. Першого дня була генеральна репетиція при заповненій залі, де всі 29 запрошених танцювальних ансамблів показували своє мистецтво. Наступного дня було офіційне відкриття.

Організатори дійства – фірма „Cirque du Soleil“ запросили танцювальний ансамбль Об'єднання Демократичної Української Молоді „Веснянка“, мистецьким керівником якого від заснування у 1958 році є Микола Балдецький. Йому допомагає у галузі строїв дружина Гейзел, досвідчена кравчиня.

Танцюристів також навчає Степан Кузів. В ансамблі танцює понад 30 осіб, але режисери скоротили кількість українських танцюристів на відкритті змагань до 11 осіб.

Добровольців на змаганнях у Торонто було понад 30 тис. осіб. Вони отримали по два квитки на відкриття – для батьків чи близьких. Їм влаштували туристичну поїздку до Ніягаського водоспаду з зупинками на обід і вечерю, за які платили організатори.

Танцюристи ансамблю Об'єднання Демократичної Української Молоді „Веснянка“.

Посол Джефрі Паєт...

(Закінчення зі стор. 4)

окрузі за кілька сотень миль, оскільки всі шукають можливості залучити нові розробки і створити нові робочі місця. Така льокальна перспектива може дати Харкову конкурентну перевагу.

Як і в Каліфорнії, одна з найважливіших сфер, у якій Харків боротиметься за глобальні ресурси, – це інформаційні технології. І, незважаючи на військові дії, що відбуваються поруч, технологічний сектор тут процвітає. Цього року в нові підприємства такого типу було інвестовано близько 100 млн. дол.

Менше ніж за два роки було підписано 60 нових бізнесових угод. Лише минулого тижня харків'янин Костянтин Кладко відкрив „Galactic Exchange“, платформу даних для біотехнологічних і фармацевтичних компаній.

Із сильними традиціями Харкова в інноваційній діяльності та поєднанням наукових досягнень з реальними потребами бізнесу регіон має потенціал стати важливим центром інформаційних технологій для всієї Європи. Зважає на таке: новий харківський ІТ-жмуток функціонує, аби кращі уми України залишалися вдома. У ньому розвивають зв'язки зі школами та університетами і підтримують молодих підприємців.

З його широкими ресурсами ІТ-спеціалістів та мережею успішних ІТ-компаній Харків має очевидну перевагу в сфері державного електронного управління. В той час як інші міста, у тому числі Київ, Львів, Одеса, розвиватимуть свої програми державного електронного управління, вони розраховуватимуть на досвід Харкова.

Ефективне електронне управління знижує витрати, покращує державні послуги і зменшує можливість для корупції. Інструменти електронного управління надають гро-

мадянам більшу роллю в уряді через електронні петиції, електронні закупівлі та відкритість даних. Однак електронне управління не може приховувати поганого управління.

За цінністю високих технологій та електронних рішень для економічного зростання не можна забувати про традиційніший визначальний економічний фактор і ключову силу цього регіону – сільське господарство.

Із продовженням звуження торговельного коридору на схід, зі спалюванням українського сала і європейського сиру в Росії відкривається ширша дорога на Захід.

Я переконаний, мої колеги з Європейського Союзу сьогодні обговорюватимуть – і, я сподіваюся, всі визнають важливим знаком перебування тут албанського міністра, – те, що Поглиблена і всеосяжна угода про вільну торгівлю і дотримання стандартів ЕС зроблять українську продукцію конкурентоспроможною на світовому ринку і збережуть фермерам мільйони євро на експортних митах в ЕС. Американські компанії готові допомогти в цьому процесі перетворень шляхом передачі технологій та знання для харчової промисловості українським компаніям, які готуються експортувати свою продукцію до ЕС.

Дозвольте на закінчення сказати кілька слів про допомогу США і спільні проекти тут, у Харкові. Цього року Сполучені Штати надали понад 3 млн. дол. на програми тільки у Харківській області. Я пишаюся тим, що поліцаї з моєї рідної Каліфорнії наразі проводять тренування з інструкторами і курсантами-патрульними Міністерства внутрішніх справ для потреб нової Патрульної міліції Харкова.

Я також вдячний Департаментові поліції Гюстону, що присутній тут нині й надає своїх інструкторів, отже, я хотів би згадати і про Тексас. Пізніше сьогодні разом з міністром внутрішніх справ Аваковим,

ректором Харківського національного університету внутрішніх справ Гусаровим і дорожньо-патрульною службою Каліфорнії я відвідаю демонстрацію тренувань. Сполучені Штати виділили 15 млн. дол. на підтримку ініціатив Міністерства в цій найважливішій сфері реформ, яка змінює відносини між громадянами і поліцією тут, в Україні, і тут я хотів би відзначити наше дуже важливе партнерство з урядом Канади та урядом Японії, які так само взяли активну участь у цій ініціативі.

Окрім навчання органів міліції, США підтримують інші проекти в регіоні. Наприклад, з березня цього року понад 600 жінок-підприємців у Харкові вдосконалили ділові та підприємницькі навички в рамках програми „Go Women“.

В рамках проекту „AgroInvest“ компанія „Dupont Pioneer“ передасть нові технології для вирощування та збирання соняшнику місцевим фермерам. Модернізація допоможе компенсувати втрати через зниження торгівлі та інших обмежень з боку Росії.

І, можливо, найголовніше, – з жовтня 2014 року США надали життєво важливу допомогу майже 8,000 переміщеним особам, що рятувалися від спричиненої Росією війни на Донбасі, які перебралися до Харківській області. Допомо-

га включає в себе гранти на житло і такі необхідні речі, як зимові пальта, чоботи, ковдри й електрообігрівачі, а також підтримку малого бізнесу, з метою допомогти родинам відновити засоби для існування.

Я почав свій виступ з того, що сьогоднішня зустріч стосується майбутнього, майбутнього економіки України і ролі України в Європі. Дозвольте на цьому ж і завершити. Як добре відомо владі і жителям Харкова, Україна наразі перебуває у важкій ситуації. Україна веде дві війни – за політичні реформи та економічне відновлення і проти корупції, а також проти жорстокого й нещадного агресора, рішуче налаштованого мати право голосу у вирішенні вашого майбутнього. Учасники цього форуму обговорять, як реформи в поєднанні зі стимулюванням експорту, іноземних інвестицій і нових технологій допоможуть Харкову й надалі залишатися провідним серед регіонів України. Для того, щоб бути провідним, цей регіон має ресурси, людей, керівництво і новаторський дух. І Сполучені Штати готові розширити наші вже міцні партнерські відносини з Харковом.

Дякую всім за ваші зусилля, дякую, пане губернатор, за ваше бачення і дякую всім за можливість бути тут сьогодні. Слава Україні!

Зустрілися родичі...

(Закінчення зі стор. 10)

з тодішніх керівників району нарікав: „І де він, цей Осьмачка, взявся на нашу голову?“. Для нього він був чужий.

Двадцять років тому творчості Т. Осьмачки не знали не лише чиновники, а й земляки поета. Зараз діти наперебій хотіли читати його вірші. Мене розчулила маленька Наталка Нігоренко зі Сміли, яка повідомила, що дуже любить Т.

Осьмачку і Куцівку, що тут жила її бабуся, і вона завжди радіє, коли їде сюди.

Ось про це і мріяв Т. Осьмачка: щоб люди не забували де їхнє коріння, пам'ятали традиції, любили рідне село. Родичі поета, які чи не повним складом приїхали на ювілей Т. Осьмачки, звернулися з листом до голови обласної ради В. Коваленко з проханням посприяти поверненню і захороненню праху Т. Осьмачки на батьківщині. Це було б справедливо, і з цим погоджується В. Коваленко.

Що сталося...

(Закінчення зі стор. 1)

свої органи влади, міліцію, признавати суддів і прокурорів, і навіть бути суб'єктом зовнішньо-політичної діяльності, тобто, іншими словами, стати – в прямому інтересі Росії – ланцюгами на ногах української держави, унеможливаючи її політично-економічну орієнтованість на об'єднану Європу.

Не менше заперечення викликав у суспільстві і запроваджуваний цим законопроект інститут префектів. Оскільки їх наділяється не лише функціями контролю за діяльністю органів місцевої влади, але й правом скасовувати їхні рішення, то це, на перенонання дуже багатьох українців, може привести до небезпечного посилення президентської вертикалі, а відтак і до поновної узурпації влади в країні. В засобах масової інформації вже з'явилася „уточнена“ назва префектів: „царське око на місцях“.

Окремою проблемою ще є й та обставина, що законопроект П. Порошенка не мав жодного обговорення в українському суспільстві, а на шляху до його узаконення Президент та його оточення вдавалися до негарного тиску на парламент. Вже це одне, окрім самої сутності змін до Конституції, повинно було викликати і, звичайно ж, викликало опір з боку значної частини депутатів. Їхня думка: Україна рухається курсом, який для неї визначив Кремль.

Не віддали своїх голосів за ці зміни фракції Радикальної партії Олега Ляшка, „Батьківщини“ Юлії Тимошенко, депутати від партії „Українське об'єднання патріотів“ і „Самопоміч“ – за винятком п'ятох її членів (Вікторії Пташник, Остапа Єднака, Павла Кишкіря, Віктора Кривенка) котрі того ж дня були, на чолі з

першим числом в їхньому партійному списку Ганною Гопко, виключені зі складу фракції.

Загалом картина така: від парламентської коаліції голосувало тільки 202 депутати, решту потрібних для ухвалення голосів дали колишні „регіонали“, тепер об'єднані в „Опозиційному блоку“, що є невтішним симптомом, коли візьмемо до уваги, що це – опозиція до незалежної України і її державності.

Тим часом, зранку того дня, під стінами парламенту мітингували декілька сотень активних громадян, переважно з символікою Радикальної партії, Всеукраїнського об'єднання „Свобода“, „Правого сектора“ та партії УКРОП. Меті своєї вони не приховували: в усіх промовах містилися заклики до парламенту не ухвалювати зміни до Конституції.

У свою чергу, влада, мов та кішка, котра знає, чіє сало з'їла, приготувалася зустріти протестантів так, ніби то були найбільші вороги України. Будинки Берховної Ради захищали 3,500 міліціонерів і вояків Національної гвардії.

Очевидно, якась темна сила склала попередній плян цієї страшної антиукраїнської провокації, згідно з яким вона будь-що мала відбутися. В кожному разі, на спонтанний бунт це не виглядало. Сутічка протестантів з правоохоронцями сталася вже після того, як депутати проголосували і, отже, протест, тим більше з застосуванням бруківки, диму, шумових гранат сльозогінного газу, не мав уже жодного сенсу.

Але сталося набагато гірше: рука якогось зловмисника кинула у бік міліціонерів і гвардійців бойову гранату. У висліді вибуху понад 100 з них поранено, троє загинули.

Реакція влади була такою негайною, ніби вона заздалегідь знала, хто винен, а хто ні. Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков ще того ж

дня заявив, що головним організатором провокації було об'єднання „Свобода“ і що саме до неї належав Ігор Гуменюк, який нібито й кинув гранату. Це дуже нагадало попередню дивну „професійність“ цього А. Авакова, коли він, так само не чекаючи юридичних доказів, звинуватив двох українських патріотів у вбивстві журналіста Олеса Бузини, а ще перед тим – влаштував у Рівному замах на героя національно-визвольної боротьби чеченського народу Сашка Білого.

Хто ж такий І. Гуменюк і що про нього відомо? Це колишній борець добровольчого батальйону Національної гвардії „Січ“, колишній активний учасник Революції Гідності і всіх подій на Майдані, доброволець, який рік воював на сході. Його бойовий товариш Володимир Назаренко говорить про Ігоря як про „сміливого, самовідданого бійця, який, не шкодуючи свого життя, перебував на найгаражніших позиціях, зокрема в Пісках, під Донецьким аеропортом“. Адвокат І. Гуменюка Сидір Кізін стверджує, що до його підзахисного слідчі застосовували грубе насильство, змушуючи юнака визнати свою причетність до „Свободи“.

Скласти на „Свободу“ провину за кров на сходах Верховної Ради – це те, що треба Москві. Але навіщо це треба Києву? Невже президентське оточення настільки осліпло й оглухло до тієї істини, що навіть коли всі українські патріотичні сили будуть скомпрометовані, Москва все одно не залишить Україну в спокої?

Добре з цього приводу висловився військовий експерт Олексій Арестович: „Як євреї воюють з арабами за Єрусалим, так ми з росіянами – за історичну спадщину. Це вічна війна“.

Наступного дня, 1 серпня, голова Радикальної партії О. Ляшко оголосив, що його фракція залишає парламентську коаліцію і переходить в опозицію до чинної влади. В якій мірі цей його крок є політично адекватним, покищо важко судити, бо лише за тиждень перед цими подіями він запевняв, що за жодних умов не вийде з коаліції.

Також важко передбачити, якою буде її подальша доля. Президент П. Порошенко вірить, що коаліція збереже єдність, так необхідну в часи реформ та відповідної законодавчої діяльності. Ба – марною ілюзією

буде ця діяльність, якщо справдяться всі побоювання щодо ухвалення 31 серпня змін до Конституції. На нинішній день – це результати соціологічного дослідження, здійсненого Міжнародним Республіканським інститутом США, – 84 відс. опитаних громадян України не схвалюють працю українського парламенту.

Як заявив заступник голови фракції „Самопоміч“ Єгор Соболев, „на цей момент парламентська більшість існує швидше формально, ніж реально. Замість домовлятися з колегами по коаліції, пропрезидентські та проурядові фракції дедалі частіше знаходять порозуміння з „Опозиційним блоком“ та позакоаліційними депутатськими групами“. Все ж Є. Соболев допускає можливість відновлення довіри всередині коаліції.

Отож покищо „Самопоміч“ залишається в коаліції, але в суспільній атмосфері вже висить передчуття, що за політичними лаштунками назриває протистояння між Президентом П. Порошенком і провідником „Самопоміч“, міським головою Львова Андрієм Садовим. Не виключено, що це може вплинути на остаточне схвалення конституційних змін, яке потребуватиме щонайменше 300 депутатських голосів. Ледве чи це станеться до виборів, які мають відбутися 25 жовтня.

5 вересня починається передвиборна кампанія. Дай то Боже, щоб і коаліція не розпалася, щоб стала вона рішучішою і продуктивнішою в захисті українських національних інтересів, і щоб довіра народу до неї збільшилася, а з нею – зміцніла єдність українців перед постійною загрозою з боку московських завоюників.

Проте ситуація може розвиватися й за іншим сценарієм, і місцеві вибори принесуть багато несподіванок – аж до тієї міри, що вся прогнила, просякнута корупцією державна система може перевернутися догори дном. Це буде важливий шанс для суспільства докорінно оновити політичну еліту країни.

Однак, добре це може закінчитися лише в тому випадку, коли Україна виявить найвищу пильність і не схитнеться під наступними провокаціями і диверсіями, котрих, на жаль, вже в найближчий час слід очікувати зі сторони путінської Москви.

ПЛАСТ

Крайова Пластова Старшина оголошує, що

XXXIII Крайовий Пластовий З'їзд в ЗСА

відбудеться 17-18 жовтня 2015 року
на оселі Українського Народного Союзу
„Союзівка“ в Кергонксоні, Н. Й.

Крайовий З'їзд Сеніорату
відбудеться 16 жовтня 2015 року
від 7 до 9 год. вечора

Реєстраційні матеріали доступні на пластовій мережі ЗСА
www.plastusa.org.

Карпатський Лещетарський Клуб КЛК

Має шану запросити Вас з родиною та друзями на

Осінній раут – Вікенд

з нагоди нашого

90-ліття

в суботу, 3 жовтня 2015 року

на Союзівці, Kerhonkson, NY

Зайняття: 9:00 ранку гольф
11:30 ранку теніс подвійна гра
2:30 по пол. товариська зустріч та перекуса
6:30 вечора Коктейль
7:30 вечора Бенкет, Вечеря та Забава

Вступ: \$150.00 від особи включає цілоденні зайняття та Бенкет, Вечерю і Забаву
\$100.00 від особи тільки за Коктейль, Бенкет, Вечерю та Забаву

Вечірній стрій побажаний

RSVP: до 18 вересня 2015 року на е-пошту virapopel@aol.com
або текст/телефон 732-991-1095

Кімнати можна замовити безпосередньо на Союзівці 845-626-5641
Просимо згадати КЛК

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Вересень 2015 року, ч. 180

Книга про діяльність Фундації ім. Івана Багряного

У видавництві „Смолоскип“ в Києві вийшла друком книга „Фундація ім. Івана Багряного, хроніка добродійної діяльності в Україні та за її межами“ на понад 700 сторінок, зібрана й упорядкована представником Фундації в Києві Олександром Шугаєм.

Книга містить репортажі, інтерв'ю, рефлексії, нотатки, рецензії, відгуки, фотографії та повідо-

млення багатьох осіб та членів управи Фундації. Ця книга є спробою стислої розповіді, на основі документів, про засновників, жертводавців та славний пройдений шлях Фундації за 40 років її існування.

Нижче містимо статтю з книги Осипа Зінкевича – засновника й голови видавництва „Смолоскип“, в якому було видано багато книг Фундації.

Збулося пророцтво Багряного

Осип Зінкевич

Після Другої світової війни частина української творчої інтелігенції опинилася у Західних країнах, в основному в Західній Німеччині. Переборюючи побутові труднощі, майже відразу почали друкувати українські часописи, видавати книжки, створювати нові політичні й громадські організації. Серед них вирізнялися вихідці з підсоветської України – Наддніпрянщини, колишні політичні в'язні сталінських тюрем і концтаборів, репресовані, розкуркулені та їхні нащадки. Їх розшукували советські спеціальні служби, щоб насильно повернути до СРСР.

І якраз у такий непростий час провідну роль серед цієї частини українських емігрантів відіграв письменник, колишній радянський політв'язень Іван Багряний. За його почином з'явилася газета „Українські вісті“, створилася політична партія УРДП – Українська Револьюційно-Демократична Партія, молодіжна організація ОДУМ – Об'єднання Демократичної Української Молоді та інші.

Порівняно з іншими політичними групами, це наддніпрянське середовище стояло на виразних українських демократичних позиціях. Тим воно й було для багатьох притягальним чинником: хто сповідував такі принципи, долучався до цього середовища. На тлі інших діаспорних груп це середовище дуже швидко стало потужною українською самостійницькою і демократичною силою. І майже відразу кагебістська агентура і деякі просяклі нею українські групи розпочали проти його членів фізичні напади, анонімні погрози, вбивства, а також публікації стат-

тей, повні брехні і перекручень, влаштування публічних судів над І. Багряним та його однодумцями.

Виразні й чіткі позиції І. Багряного щодо минулого і майбутнього України цементували це середовище, перетворюючи однодумців на могутню і добре організовану силу. І. Багряний до останніх днів життя був головою УРДП, у різні роки – головним редактором часопису „Українські Вісті“.

У той повоєнний час у Берліні почав з'являтися пропагандистський кагебістський часопис „За повернення на батьківщину“. На його шпальтах українців заманювали повертатися на батьківщину, щоб відразу запроторити їх до концтаборів.

У той самий час, за почином І. Багряного, друкується контрпропагандистський часопис „Ми ще повернемося!“. І саме у цій назві крилося його пророцтво. Він вірив, що ми ще повернемося на нашу батьківщину. Питання, коли прийде час повернення на батьківщину, не стояло на порядку денному, але існувала візія майбутнього повернення. На першому місці була багрянівська віра, що той час колись настане, і він настав.

Після передчасної смерті І. Багряного, організації, основоположником яких він був, і далі існували й діяли. У 1975 році за ініціативою його однодумців було створено Фундацію ім. І. Багряного. Фінансово Фундація уможливила видання книжок, які були на часі, часопису „Українські вісті“, існування і діяльність ідеологічно споріднених організацій, засновником яких був І. Багряний.

Довгі роки середовище однодумців І. Багряного чекало на його

Пам'ятник Іванові Багряному на його могилі в Новому Ульмі, Німеччина. Скульптор Лео Молодожанін. (Фото: „Українські вісті“)

пророцтво: „Ми ще повернемося!“. І той пророчий час настав з проголошенням незалежності України у 1991 році. Ще далі існували і діяли УДРП, ОДУМ, „Українські Вісті“. Постало принципове питання: чи повертатись в Україну зі своєю партією і часописом? Чи потрібні вони Україні? На відміну від інших українських діаспорних політичних сил, середовище І. Багряного прийняло найбільш виважене рішення: Україні не потрібні діаспорні партії, відомі своїми міжусобицями. Натомість Україні після років поневолення і насильної русифікації потрібне українське слово. Тому було розпущено УДРП, призупинено видання газети „Українські Вісті“, але залишилась і діяла найбільш потрібна Україні організація – Фундація ім. І. Багряного.

У національній відбудові України, у боротьбі з залишками русифікації, у національному самовизначенні Фундація відіграла найбільшу і найважливішу роль. Завдяки її фінансовій підтримці з'явилися сотні потрібних Україні українських книг, було уможливлено появу часописів, надано допомогу окремим організаціям демократичного спрямування.

Авторові цих рядків доводилось близько співпрацювати з уже покійними головами Фундації – д-ром Анатолієм Лисим та Олександром Скопом, з багаторічним, нині незамінним пресово-інформаційним референтом і скарбником Фундації Олексієм Коновалом, бути знайомим і спілкуватися з теперішнім головою Фундації Галиною Воскобійник, діячами цього важливого середовища Юрієм Лавріненком, Василем Гришком, братами Олексієм і Михайлом Воскобійниками. І що найважливіше – у повоєнних роках пощастило двічі зустрічатися з самим І. Багряним, розмови з яким відіграли важливу роль у подальшому житті й діяльності.

Я радий, що книга про цю дуже важливу й авторитетну Фундацію з'являється саме у видавництві „Смолоскип“. Завдяки Фундації та за її фінансової підтримки у нашому видавництві вийшли друком такі вкрай потрібні сучасній Україні книги: І. Багряний. „Під знаком Скорпіона: поезія, проза, публіцистика. 3 творчої спад-

щини письменника“ (1994); Григорій Костюк. „Сталінізм в Україні“ (1995); І. Багряний. „Публіцистика: доповіді, статті, памфлети, рефлексії, есе“ (1996, 2006); Борис Антоненко-Давидович. „На шляхах і роздоріжжях“ (1999); Юрій Лавріненко. „Розстріляне Відродження: антологія 1917-1933. Проза, драма, есеї“ (2002-2013, дев'ять перевидань); І. Багряний. „Листування“ (2002); Федір Пігідо. „Велика вітчизняна війна“ (2002); Опанас Заливаха. „Альбом“ (2003); Максим Балаклицький. „Нова релігійність Івана Багряного“ (2005); І. Багряний. „Вибрані твори“ (2006); Леонід Гусак. „Сповідь приреченого“ (2006); Василь Гримко. „Карби часу“ (2009); І. Багряний. „Казка про делек та Павлика-мандрівника“ (2011); І. Багряний. „Телефон“ (2011); Василь Даниленко. „Ізидора, рідна сестра Лесі Українки: від сталінських таборів до еміграції“ (2011); Олександр Шугай. „Іван Багряний: нове й маловідоме. Есеї, документи, листи, спогади, нотатки, факти“ (2013); І. Багряний. „Тигролови. Сад Гетсиманський“ (2014); альманах „Молода нація“ (різних років).

Книги, що побачили світ у „Смолоскипі“, складають лише невеличку частку тих, які з'явилися за фінансової допомоги Фундації у багатьох інших видавництвах.

У цьому важливому виданні дослідник і зацікавлений читач знайде багато інформації про діяльність Фундації у діаспорі і в Україні, про поїздки в Україну керівників Фундації – д-ра А. Лисого, О. Скопа, О. Коновала, Г. Воскобійник та інших представників цього середовища, про діяльність представника Фундації в Києві О. Шугая, про ювілеї і конференції, присвячені І. Багряному, про презентації книг, виданих коштом Фундації, про її керівників і лавреатів та, зрештою, про її багатогранну й напружену плідну діяльність.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні потреби такі організації та особи: 300 дол. – **Українська Євангельська Церква в Юніоні, Нью-Джерзі**, для журналу „Бористен“ на публікування на його сторінках християнської сторінки, 225 дол. – **Анна Трагім** (з них по 100 дол. для сиріт та української армії, яка чинить опір російським терористам на сході України та 25 дол. на потреби Фундації, по 100 дол.

– **Коля Скиба** для видання науково-популярного журналу „Воєнна історія“, заснованого в 2002 році в Києві, та **Ярослава Француженко** на потреби Фундації, 50 дол. – **Іван Деркач**.

Управа Фундації щиро дякує усім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, журналам та газетам, сиротам, студентам України та воякам України, що зазнали поранення на сході України.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

**Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967**

Сторінку редагує Олексій Коновал

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Вишиванковий ланцюг в Одесі

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Одесити вшанували День Незалежності України „Вишиванковим фестивалем“. Святкування тривало три дні з участю тисяч жителів міста і його очільників.

На знаменитих Потьомкінських сходах вони розгорнули 24-метровий прапор, довжина якого символізує вік незалежної України і приростає щороку на один метр. Під гру оркестри Військово-Морських Сил України добровольці у вишиванках пронесли прапор до пам'ятника Дюкові де Рішельє, якого теж одягнули у вишивану сорочку.

24 серпня у символічному вишиванковому ланцюгу взяли участь 3,155 осіб. Минулого року учасників було 1,469, а першого разу в заході взяли участь лише 79 чоловік. У ланцюгу також стояли голова обласної адміністрації Михайло Саакашвілі, його перший заступник Володимир Жмак, радник Марія Гайдар, яка нещодавно отримала український паспорт.

На Приморському бульварі впродовж трьох днів діяли виставка-ярмарок народних майстрів і майстер-класи з традиційних ремесел. А ще там було влаштовано справжнє українське весілля за народними обрядами і традиціями. Центральними вулицями міста велосипедисти здійснили синьо-жовтий

Вишиванковий ланцюг в Одесі. (Фото: Сергій Горицьвіт)

велопробіг, а власники автомобілів провели конкурс патріотично прикрашених автівок і теж проїхалися Одесою.

На сцені відбувся святковий концерт і дискотека. Виступали Олег Скрипка, джазові піаністи Юрій Кузнецов і Сергій Терент'єв. Зібрані фонди підуть на стипендії для курсантів Одеської національної морської академії і Військової академії, які готують захисників Вітчизни.

Тернопіль відзначив 475-ліття

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – 28 серпня святкували 475-ліття міста. Протягом дня відбувалися виставки майстрів народного мистецтва, а в парку, на Співочому полі, співала Заслужена артистка України Оксана Пекун, діяла мистецька виставка „Палітра святкового міста“, тривали змагання спортсменів з Польщі, Литви та України, була презентація книжки Ярослава Гулька „Невідомий Тернопіль“.

Тернопіль – єдине місто в Україні та одне з восьми у Європі, яке під час святкування свого ювілею було нагороджене Почесною таблицею Ради Європи. Відзнаку

вручив представник Ради Європи міському голові Сергієві Надалу на публічній церемонії біля пам'ятника Іванові Франкові. Було відзначено, що Тернопіль активно працює у напрямку європейської інтеграції і ця робота високо оцінена європейськими партнерами.

Окрасою свята стали виступи дитячих колективів. Також у парку було відкрито виставку квітів на патріотичні теми, на якій композиціями вшановані „Небесну Сотню“ та полеглих на війні з Росією.

На святі побували діти з особливими потребами з Бережан, які під час святкування написали листи українським воїнам, що захищають Україну на сході.

Співають наймолодші учасники свята. (Фото: Михайло Михайлинин)

Рівне святкувало 732-ий день народження

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – 30 серпня місто відзначило 732-гу річницю від заснування. На фотовиставці, розташованій на центральному майдані, на давніх картках люди впізнавали своїх батьків, дідів, прадідів, рідних та знайомих.

Урочистості почалися з покладання квітів до пам'ятника княгині Марії Несвицької, яка майже 40 років володіла містом і вважається першим очільником обласного центру. Саме за її правління Рівне отримало „Магдебурзьке право“ та зазнало економічного розквіту.

Були концерти, майстер-класи, виставки, театралізовані дійства, відзначення талантів, активістів. Звання Почесного громадянина міста отримав письменник Євген Шморгун.

Саме 30 серпня, коли Рівне свят-

кувало День міста, по українському радіо відомий історик сказав: „Київ завжди був, є і залишиться столицею України – єдиною і незмінною“. Але ж за свою історію українська столиця декілька разів змінювала своє місце. Найбільше з даного приводу говорять про Харків. Найменше про Рівне, яке столицею України було аж тричі.

Уперше столичний статус Рівне отримало у 1919 році, коли Директорія Української Народної Республіки на чолі з Симоном Петлюрою під натиском більшовицької навали була змушена залишити Київ. Уряд Директорії і штаб армії 5 травня 1919 року евакуювалися з Рівного.

Друге проголошення Рівного столицею припадає також на весну 1919 року, коли 27-річний генерал-хорунжий Володимир Оскілко спробував усунути С. Петлюру від керівництва Армії УНР і влаштував державний переворот. Буквально за одну ніч заколотники перебрали всю владу у свої руки. Тим часом Рівне атакували частини корпусу Січових Стрільців Євгена Коновальця, загони петлюрівської польової варті й бронепотяг, у висліді чого переворот зазнав повної поразки.

Під час Другої світової війни окупаційна німецька влада утворила райхскомісаріят Україна, столицею якого стало Рівне. Керував райхскомісаріатом Еріх Кох. Керований ним кривавий режим приніс українцям чимало горя.

Хоч час столиць у Рівному давно минув, столичний статус й досі не полишає міста. Але вже в іншому вимірі – культурному, мистецькому, духовному. Приміром, місто називають бурштиновою столицею України.

Пам'ятник Симонові Петлюрі у Рівному.

Закінчився конкурс української мови

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – 27 серпня закінчився Загальнонаціональний конкурс „Українська мова – мова єднання“. Його девізом є слова Пантелеймона Куліша „Рідне слово, рідний розум, рідна й правда буде“. За 16 років конкурс вийшов на міжнародний рівень і збирає все більше талантів навколо любові до рідного слова, рідної землі.

Конкурс був присвячений 24-ій річниці Незалежності України. Оргкомітет конкурсу, який від 2000 року очолює голова Одеської регіональної організації Національної спілки журналістів України Юрій Работін, визначив лавреатів і переможців в семи номінаціях. Редакційна рада підготувала спеціальний випуск газети „Золотослів“.

Нинішнього року кількість учасників дещо зменшилася. Це можна пояснити військовими діями на Донбасі. Вперше не було заявок з Донецької і Луганської областей, особливо в номінації для школярів „Первоцвіт“. Однак до конкур-

су прилучилися учасники з Англії, Молдови, Німеччини, Португалії і Словаччини. Відбулося нагородження переможців конкурсу.

У програмі конкурсу було відкриття монументального розпису на приміщенні Одеської організації журналістів. Тепер цю будівлю прикрашають сім патріотичних мозаїчних панно, на яких відображена вся історія України від Київської Русі до Тараса Шевченка і Миколи Гоголя. Їх виготовили члени Полтавського об'єднання „Водолій“ Василь Коркішко, його сини Тарас та Богдан і дружина Надія Коркішко-Воронцова.

Мозаїка на приміщенні Одеської спілки журналістів.

ПОДОРОЖІ

ПОНАД БЕРЕГОМ РІЧКИ ПОВЧАНКИ

Володимир Рожко

Село Мала Мільча розташоване над річечкою Повчанкою, яка витікає з джерела біля сусіднього села Повче на Волині. Перша писемна згадка про село походить з 1570 року, а його історія пов'язана з українською православною шляхетською родиною Яловицьких, які впродовж XVI-XVII ст. були його власниками, духовними, культурно-освітніми наставниками. Саме ця родина спричинилася до низки благодійних справ, заснувала монастирі Різдва Пресвятої Богородиці у Малій Мільчі, Стрітення Господнього в Михнівці на Поліссі, була будівничою храмів, братських шкіл, активним членом Луцького Хрестовоздвиженського братства.

Село розташоване на родючих чорноземних ґрунтах і головним заняттям його жителів з найдавніших часів було землеробство, тваринництво, садівництво. З другої половини XVI ст. село було вже широко знане своїм монастирем з чудотворною іконою. В кінці XIX ст. село мало 108 будинків, 825 жителів, активно діяла місцева філія „Прогресу“, яка мала чимало українських книжок в хаті-читальні, а також аматорський гурток, просвітнянсько-церковний хор.

Перед 1602 роком в Малій Мільчі був православний монастир, якому Яловицькі в 1622 році надали земельний фонд, котрий затвердили Єпископ Луцький Афанасій Пузина і Митрополит Київський Петро Могила 13 січня 1639 року. Монастирські будівлі і храм Різдва Пресвятої Богородиці були на горі висотою до 50 метрів, яку з двох сторін омивали ставки Повчанки. На горі ще до заснування монастиря була парафі-

Храм Різдва Пресвятої Богородиці у Малій Мільчі. (Фото: Володимир Рожко)

яльна церква з дерева, біля якої були побудовані й дерев'яні монастирські будівлі.

1640 року Олександр Яловицький збудував величавий мурований храм в ім'я Різдва Пресвятої Богородиці. Попередня дерев'яна церква була збережена і складала разом з новим храмом, іншими будівлями монастирський ансамбль, оточений високими земляними валами з в'їзною брамою, яку пильнували ченці.

Про діяльність монастиря є згадки в документах початку XVIII ст. В акті від 18 квітня 1701 року, який підписали українські шляхтичі Волинського воєводства до депутатів польського сейму, йдеться про „монастирі Почаївський, Загорівський, Білостоцький, в Малій Мільчі під Дубном, власне на ґрунтах шляхетських земських зафондованих“.

Ще одну згадку про монастир в Малій Мільчі знаходимо в акті від 16 червня 1701 року. Цей документ

про обрання православним духовенством і українською шляхтою Кирила Шумлянського Єпископом Луцьким і Острозьким має підпис – Кирило Жуковський, ігумен монастиря Мільчанського.

У першій чверті XVIII ст. ця святиня перейшла до отців-василіян і саме в той час у обителі з'явився чудотворний образ Преподобного Онуфрія, який на початках знаходився в давньому дерев'яному храмі і, напевно, саме там проявилася його чудотворність, а по тому його перенесено до мурованої монастирської церкви. Цей образ має давнє українське походження. Преподобний Онуфрій на іконі зображений на колінах, поруч – олень і гілки дерева, внизу – символи влади. Обитель славилася багатотою бібліотекою, в якій були давні стародруки.

Після третього поділу Польщі московська окупаційна влада зачинила монастир, двоповерхові

дерев'яні будівлі були розібрані, давню дерев'яну церкву знесено. Чудотворний образ преподобного Онуфрія перенесено до помонастирського мурованого храму, а 1872 року в підвальній його частині обладнано за гроші парафіян теплу церкву з престолом преподобномученика.

Нині помонастирський храм Різдва Пресвятої Богородиці належить до Української Православної Церкви Московського Патріархату. Служить у ньому молодий священик о. Олег Редига, уродженець сусіднього села. Святиня добре доглянута, в усьому відчувається рука дбайливого господаря.

Володимир Рожко – історик-архівіст, дійсний член Інституту дослідів Волині у Віннізії і його представник в Україні, почесний професор Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки.

ГОЛА ПРИСТАНЬ – столиця кавунів

Олександр Вівчарик

ГОЛА ПРИСТАНЬ, Херсонська область. – Українською кавуною столицею вважається Гола Пристань, де щороку збирають понад 50 відс. українського врожаю кавунів. І саме з Голої Пристані відправляються багатотонні баржі, завантажені ними, до Києва та до Чорного моря. Про це розповіли гостинні господарі 8 серпня на 10-му фестивалі туристичної журналістики.

Українська продукція йде звідси на ринки Польщі, а далі – до Німеччини, Швеції, Норвегії і так далі. А посередниками між аграріями Херсонщини і польськими підприємцями виступають львівські підприємці, які проводять кавунові фестивалі. Цьогорічний фестиваль відбувся 29 червня.

У травні в Голій Пристані відкрили оптово-роздрібний ринок площею 26 гектарів для зберігання і продажу сільської продукції на вітчизняному ринку та за її межами України. Введення в дію овочевих сховищ на 12 тис. тонн дозволить ринкові працювати протягом усього року.

Здійснення цього проекту стало можливим завдяки підписанню у лютому цього року Меморандуму про співпрацю між Херсонською обласною державною адміністрацією та проектом „АгроІнвест“ Агентства США з міжнарод-

ного розвитку. Уже готові торгові місця для 1,400 автомашин та 600 павільйонів.

В Голій Пристані відбувається фестиваль „Український кавун – солодке диво“, на який мене запросив міський голова Анатолій Негра. На жаль, я там побувати не міг, тому про фестиваль мені розповіла і поділилася світлинами Оксана Найдено: „Фестиваль проводився уже вдванадцять. Найбільшого велетня-кавуна вагою 21 кілограм, виростив підприємець з Голої При-

стані, а торік на фестивалі був зареєстрований рекорд України – кавун вагою понад 43 кілограми“.

Цього року, як розповів А. Негра, приїхали гості з 33 міст України. За 12 років на цьому чудовому заході побувало вже 300 тис. гостей. Набережна міста поповнилася ще однією скульптурою – гарбузом, яку безкоштовно, спеціально для даного фестивалю, виготовив скульптор з Голої Пристані. Відтепер гарбуз разом з скульптурами дині та кавуна прикрашатиме її. Нагородили на

Гостям фестивалю сподобалося різьблення на кавунах. (Фото: Оксана Найдено)

фестивалі переможців конкурсу на найбільші кавун, диню та гарбуз.

Серед учасників фестивалю, які привезли свою продукцію у Голу Пристань, були представники Одеської, Миколаївської, Дніпропетровської областей. Шкода, що через анексію Росією Криму не було гостей з цього сонячного півострова. Вони багато втратили.

У Голій Пристані проводиться й Український благодійний фестиваль народної творчості „Купальські зорі“. Щорічно у першу суботу-неділю липня на нього з'їжджаються творчі колективи з усієї України і з-за кордону. Окрім фестивалів, Гола Пристань приваблює своєю цікавою історією. Поселення Голій Перевіз заснували 1709 року запорізькі козаки на березі річки Конки в дельті Дніпра. За 300 років нащадки козаків зробили з голої місцини рай. Уже понад 120 років успішно працює тут відома в Україні санаторія „Гопри“, а 1996 року постановою Кабінету міністрів України Голій Пристані надано звання міста-курорта. Набережну прикрашали багатьма кумедними скульптурами.

З минулого року розпочало регулярні рейси з Херсона до Голої Пристані крилатого теплохода „Полісся-5“, яким журналістів з усієї України доправили до її кавунової столиці. Враження від швидкісного судна і від краєвидів були просто неймовірні. Навіть лише заради цієї мандрівки варто відвідати Херсон і Голу Пристань.

Рекляма – 973-292-9800, дод. 3040

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

МАРІЯ ДРИЧЛіцензований Продавець
Страховання Життя**MARIA DRICH**

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306

Tel.: 201-647-6386

e-mail: marijkauna@yahoo.com

Прибиральна фірма у Кліфтоні, Н. Дж. шукає прибиральницю-Maid - з понеділка по суботу. Дійсні водійські права і надійний автомобіль побажаний. Ми шукаємо надійних людей з позитивним настроєм. Досвід побажаний але навчимо відповідно особу.

Просимо писати або телефонувати, щоб домовитися на інтерв'ю.

Tel: 973-859-0013

E-mail: info@mycleaninglady.us

ЮРІЙ СИМЧИКЛіцензований Продавець
Страховання Життя**YURIY SYMCZYK**

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900

e-mail: symczyk@unamember.com

Як це може...

(Закінчення зі стор. 7)

тову зброю, переконати агресора припинити незаконні дії, скласти зброю і піти у монастир.

Трохи незвична для нас парада триває, але тут варто зробити павзу. Все це не якась там утопія. Бо все, що ми здатні собі уявити, можна здійснити. Історія людства це підтверджувала багато разів. Про малюнки гелікоптерів Леонардо да Вінчі або підводні човни Жюль Верна нагадувати? Але для цього потрібно сприйняти як аксіому простий факт, що країна існує не лише задля того, щоб нею користувались олігархи, судді, прокурори, начальники мілі-

ції, та різно-рангові корупціонери у владі. Як тільки в нашій державі згадають, що окрім згаданих верств населення, ще існують вчителі, військові (не лише генерали), всілякі винахідники та юні техніки, студенти, інші „ботани“, і взагалі – мільйони людей, не причетних до розподілу національних активів і тіньових схем – можна починати готуватись до паради. Яка, насправді, буде парадом Перемоги.

З Днем народження, Україно!

(„Українська правда“, 24 серпня)

Дмитро Тузов – український тележурналіст, політичний оглядач, Заслужений журналіст України, Київ.

Ділимося сумною вісткою,
що 28 серпня 2015 року на 91-му році життя
відійшов на останню мандрівку у Вічність
найдорожчий Чоловік, Батько і Дідо

св. п.

пл. сен. Юрій „Куба“ Купчинський

один із основоположників пластового куреня „Ватага Бурлаків“
і довголітний член Карпатського Лещетарського Клубу (КЛК).

Парастас відбувся 31 серпня 2015 року
в похоронному домі Aston-Basagis у Гантері, Н.Й.

Похоронні відправи відбулися 1 вересня 2015 року
у Церкві св. Івана Хрестителя, у Гантері, Н.Й.,
віддтак на цвинтарі у Лексінгтоні, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися

дружина Ірена з дому Федківська
сини Роман з дружиною Ruth та синами
Ігор з дружиною Melissa та сином
швагерка Ярослава Стасюк
та ближча і дальша родина в Америці й Україні

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів, можна зложити пожертви на:

„Фонд Допомоги Пластунам в АТО“

- чеки виписати на „Plast-Burlaky“ зі заміткою „Фонд АТО,
в пам'ять Куби“ і висилати на адресу:
Danylo Zacharczuk, P.O. Box 352, Worcester, PA 19490-03520

Церкву св. Івана Хрестителя у Гантері, Н.Й.

- чеки виписати на „St. John the Baptist Ukrainian Catholic
Church“ зі заміткою „В пам'ять Юрія Купчинського“, і відправити
на адресу: P.O. Box 284, Hunter, NY 12442.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ

645 W. 1st Ave.

Tel.: (908) 241-2190

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1916 Welsh Rd., Unit 3

Tel.: (215) 969-4986

(215) 728-6040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac

“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD

e-mail: roxolanald@roxolana.com

web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service**ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:**

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунок:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ**МОРЕМ • АВІА**

Вара від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунок телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)**LYTWYN & LYTWYN**

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212**AIR CONDITIONED ROOMS****Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА**Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА**УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568**SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC****УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО****ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник****(908) 647-7221 • (732) 356-1209**

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки (УЛТПА)

повідомляє своїх членів та громаду,
що 25 серпня 2015 року
відійшов у вічність

св. п.
д-р мед. ПАВЛО ПУНДІЙ
(1922-2015)

Почесний член УЛТПА
Засновник Студентської Медичної Громади
Архівар, бібліотекар, і фото-історик УЛТПА

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Головна Управа
Українського Лікарського Товариства
Північної Америки

Українське Лікарське Товариство Північної Америки (УЛТПА)

повідомляє своїх членів та громаду,
що 24 серпня 2015 року
відійшов у вічність

св. п.
д-р ден. МИРОСЛАВ КОЛЕНСЬКИЙ
(1923-2015)

Почесний член УЛТПА
Голова Головної Управи УЛТПА 1983-1985
Колишній секретар і віце-президент СФУЛТ

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Головна Управа
Українського Лікарського Товариства
Північної Америки

В ЧОТИРНАДЦЯТУ НЕВИМОВНО
БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність
нашого невіджалуваного
БАТЬКА і ДІДУСЯ,
що припадає на 16 серпня 2015 р.

І у ВОСЬМУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ
відходу у вічність
нашої невіджалуваної
МАМИ і БАБЦІ,
що припадає на 29 вересня 2015 р.

св. п.

проф. д-ра Петра і Олени-Лесі Гой

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ
В УКРАЇНСЬКИХ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКВАХ

в Америці:

• у церкві св. Юра в Нью-Йорку, 19 вересня 2015 р. о год. 6:00 веч.

в Україні:

• у Львові в соборі св. Юра;
• в Отинії у церкві св. Михаїла.

Про молитви за спокій душі наших незабутніх БАТЬКА і МАМИ
просять засмучені діти: доня МАРУСЯ і син ЮРІЙ.

*„Все що мали, віддали
Для одної ідеї,
І горіли, і ясніли
І трудилися для неї”*

Іван Франко

*„Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать,
І несучи вагу ту тяжкую,
Буду пісню веселу співать!”*

Леся Українка

Ділимося сумною вісткою, що 23 серпня
2015 року відійшла у вічність
в Мадисон, Виск. в оточенні родини

св. п.

Ольга (Люся) Марія
ДУДЯК

нар. 16 липня 1930 року у Карпатах в Україні, донька св.п. Параскевії
й Стефана Корибутяків, вдова по св. п. Стефанові.

Під час Другої світової війни залишила рідну країну, та остаточно приїхала до США. З допомогою стипендії студіювала хімію в Ілінойському університеті де і здобула ступінь бакалавра. У 1955 році вийшла заміж за Стефана Дудяка - лікаря, який служив в Американському війську в Німеччині. Безумовно любляча як дружина, мати і бабуса, вона цинила свій час з родиною та була підпорою чоловіка, дітей, і внуків. Завжди виявляла відданість у всіх своїх починаннях. Її творчі та художні таланти були широко знані, а її кулінарні знання пригощували людей в її теплій, гостинній кухні. З чоловіком гостили у своїй хаті відвідувачів з усього світу, найчастіше з України. Багато читала та завжди була готова до дискусій на різні теми. Використовувала кожну нагоду навчитися щось нове. Її пристрасть до навчання захоплювали її подорожувати по всьому світі зі своїм чоловіком. Мала багато інших талантів та зацікавлень. Її щедрість поширювалася поза коло своєї родини. Вона підтримувала багато народних та міжнародних гуманітарних цілей. Разом з чоловіком бажала засновати організацію, яка заспокоїт медичні та стоматологічні потреби дітей в Україні, які постраждали в наслідок Чорнобильської катастрофи.

З поміччю спонзорів, ця ідея була здійснена у формі Medical Clinic on Wheels, благодійної організації, яка сьогодні продовжує надавати медичну і стоматологічну допомогу постражданим людям. Її дух любови, щедрости, творчости, інтелектуальної цікавості та енергії до життя продовжують впливати на всіх, хто її знав.

У смутку залишилися: сестра - Марта Тейлор; доньки - Христина (Стівен) Дудяк Дейвіс, Ромі (Марк) Вілхелм, Кіка (Генри) Дудяк Пітот, Тамара Дудяк; семеро внуків - Лука і Данило Дейвіс, Анна і Елена Вілхелм, Маріка Пітот, Максим і Катя Медер.

Похорон відбувся в суботу, 29 серпня 2015 року.

Замість квітів, пожертви можна скласти на: Ukrainian Catholic University, c/o Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 West Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60622.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
Відкрийте рахунок
ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

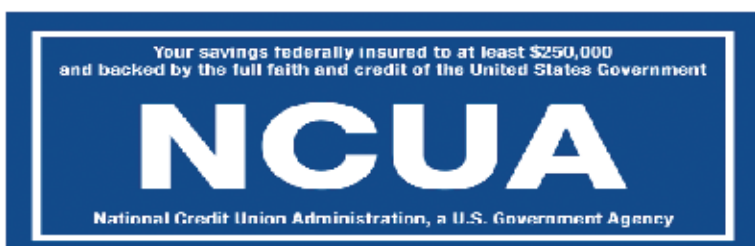
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.